47. ÉVFOLYAM 1. SZÁM ÁRA: 12,50 Ft 1991. JANUÁR 2.

LUDAS MATYI

ÉVFOLYAMÁBA LÉPETT A LUDAS MATYI!

(Mégsem sírjuk vissza a '47-es állapotokat . . .)

B. Ú. É. K. 2. OLDAL

MOLNÁR PÁL:
Miénk itt a tér
(9. OLDAL)

Fur-gond-ban
(7. OLDAL)

„JÁRMŰVEL VAGY GYALOG AZ ÚTON TÁRSAK VAGYUNK"

TÓTH ANTAL RAJZA

BÚÉK!

Azaz, boldog új esztendőt kívánunk minden Kedves Olvasónknak, hölgyeknek és uraknak, már idősebbeknek és még karonülőknek, vidékieknek és fővárosiaknak, kormánypártiaknak és ellenzékieknek, határon innen és határon túl határtalan szeretettel valamennyi magyar szót értő barátunknak!

Kívánunk eredményekben gazdag és kudarcokban szegény 1991-et politikai, gazdasági és kulturális közéletünk szereplőinek: mindannyiunknak, viseljünk finom hermelingallért akár, avagy durva daróckÖpönyeget.

Kívánunk továbbá tartós sikereket humorpiaci ellenfeleinknek. Rájuk fér... Támogató együttműködésünket és hasábjainkat továbbra is felajánljuk minden jószándékú tehetségnek. (A tehetségteleneket békén hagyjuk, hiszen ők nélkülünk is boldogulnak, utat törnek maguknak és érvényesülnek.)

KEDVES OLVASÓINK!

Az immáron 47. évfolyamába lépő Ludas Matyi óvatos derűlátással tekint az előttünk álló esztendőre, mivel számunkra úgy tetszik, Döbrögikben – sőt, Új Döbrögikben! – az idén sem szenvedünk majd hiányt....

A nevükben függetlenek örök problémája: a kormány vagy az ellenzék oldalán álljanak-e? Nos, tavaly márciusban végre e fiatal szerkesztőség is odaállhatott valamelyik oldalra. A fonákot választottuk, s maradunk ott, tisztelettel.

Nem tudhatjuk, reméljük csupán, hogy Önnek, Nyájas Olvasó, lesz kedve hozzánk, s legfőképpen: futja kevéske forintjaiból a Ludas Matyira is...

És most játsszunk picit. Játszszuk azt, hogy látjuk egymást, s pezsgőspoharaink finoman összekoccannak, mint parányi mentőövek egy furcsa, furcsa tengeren...

Egészségükre! Kezünket nyújtjuk:

Poénra fel!

A LUDAS MATYI szerkesztősége

1991 EGY ÚJ ÉLET KEZDETE

JAN. 1

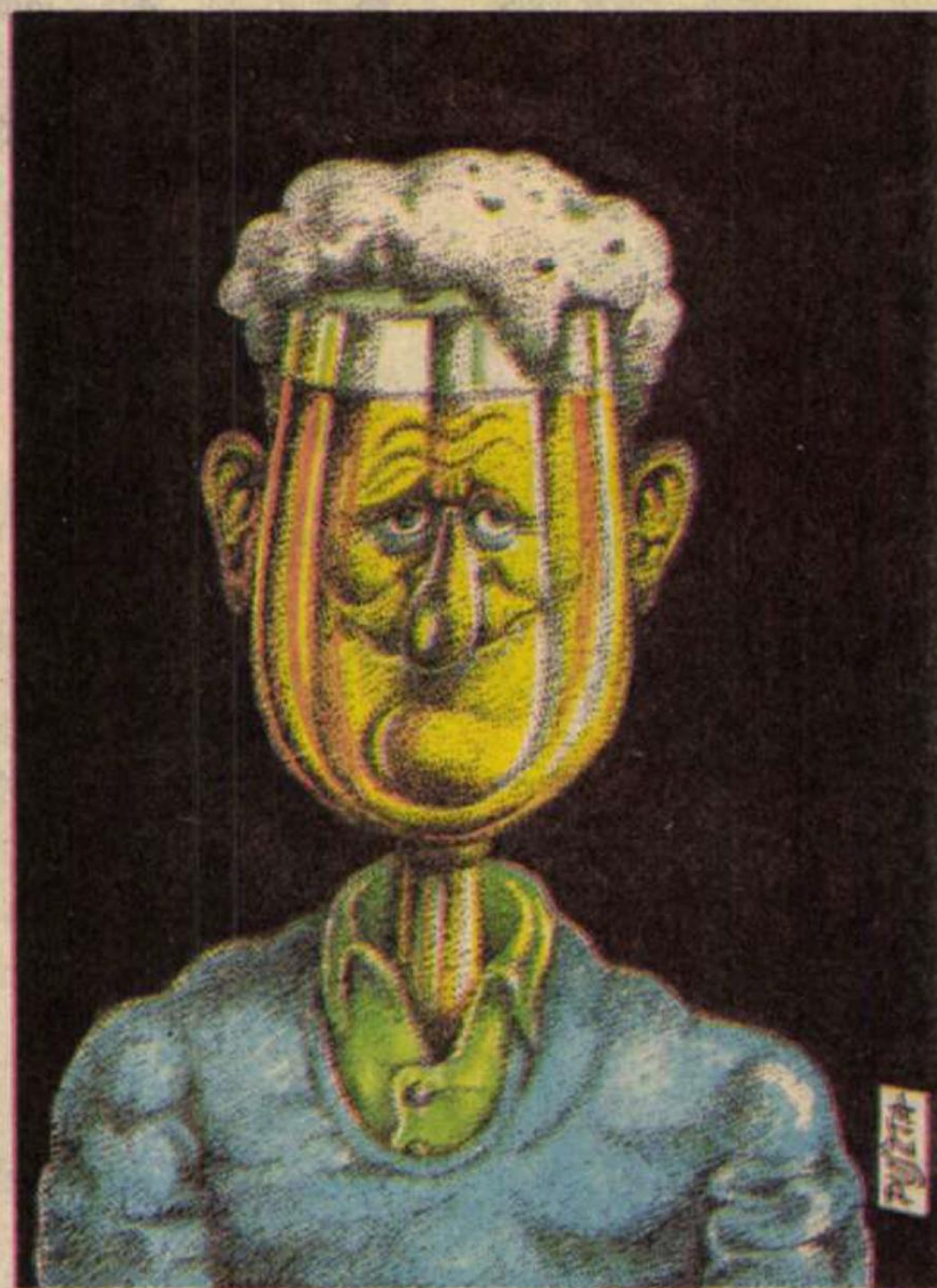

BÚÉK

–Boldog új évet! –Na, ne gúnyolódjon!

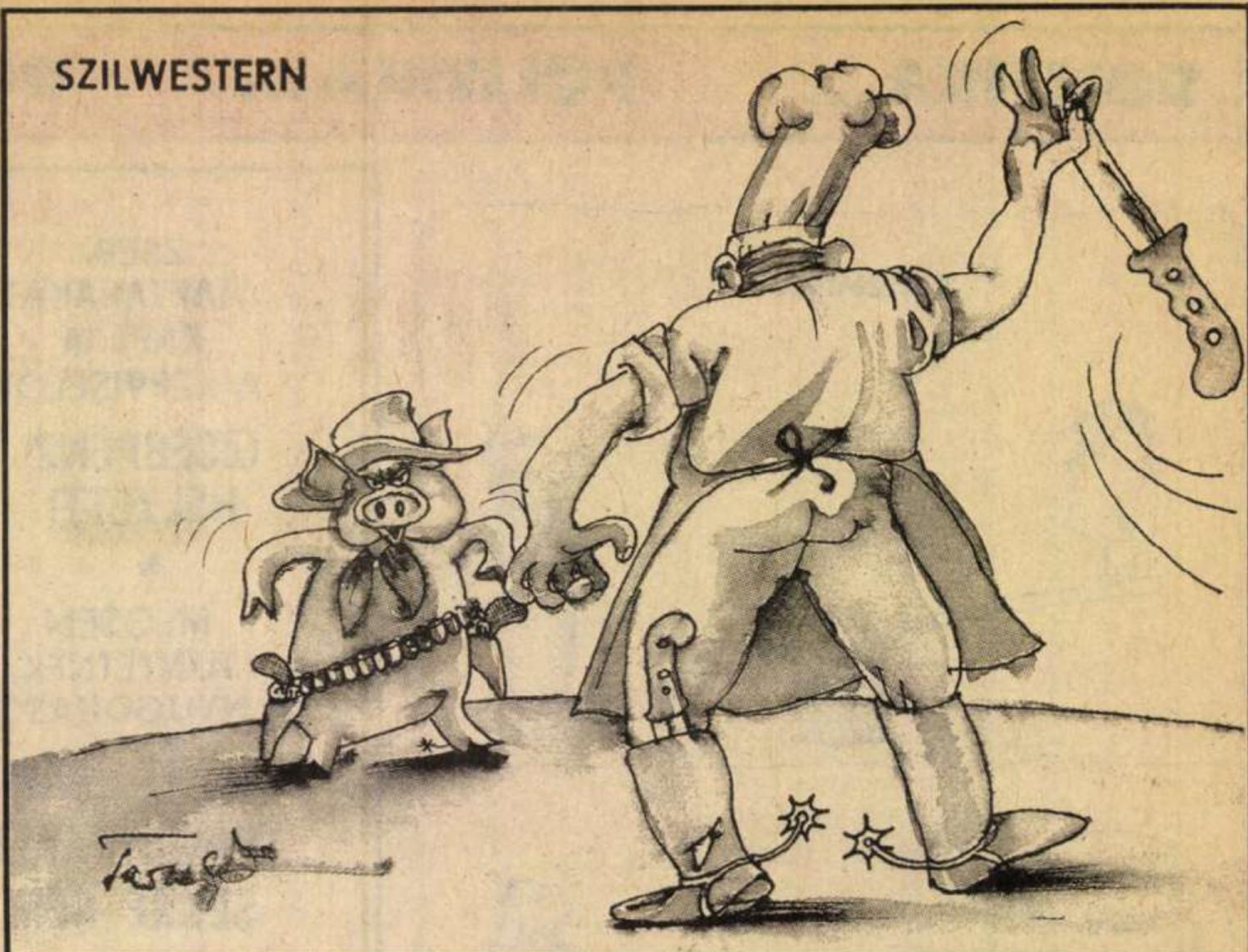
VIVA 1991!

Volt már vidámabb szilveszterünk is . . .
DRÁGA HOFI, GYÓGYULJ MEG!

Sok pezsgő fogyott szilveszterkor
RÓMA IS MÁMORBA FÚLVA TEMETKEZETT . . .

Ismét drágultak a papírtrombiták
NA, MÁR EZT IS FÚJHATJUK!

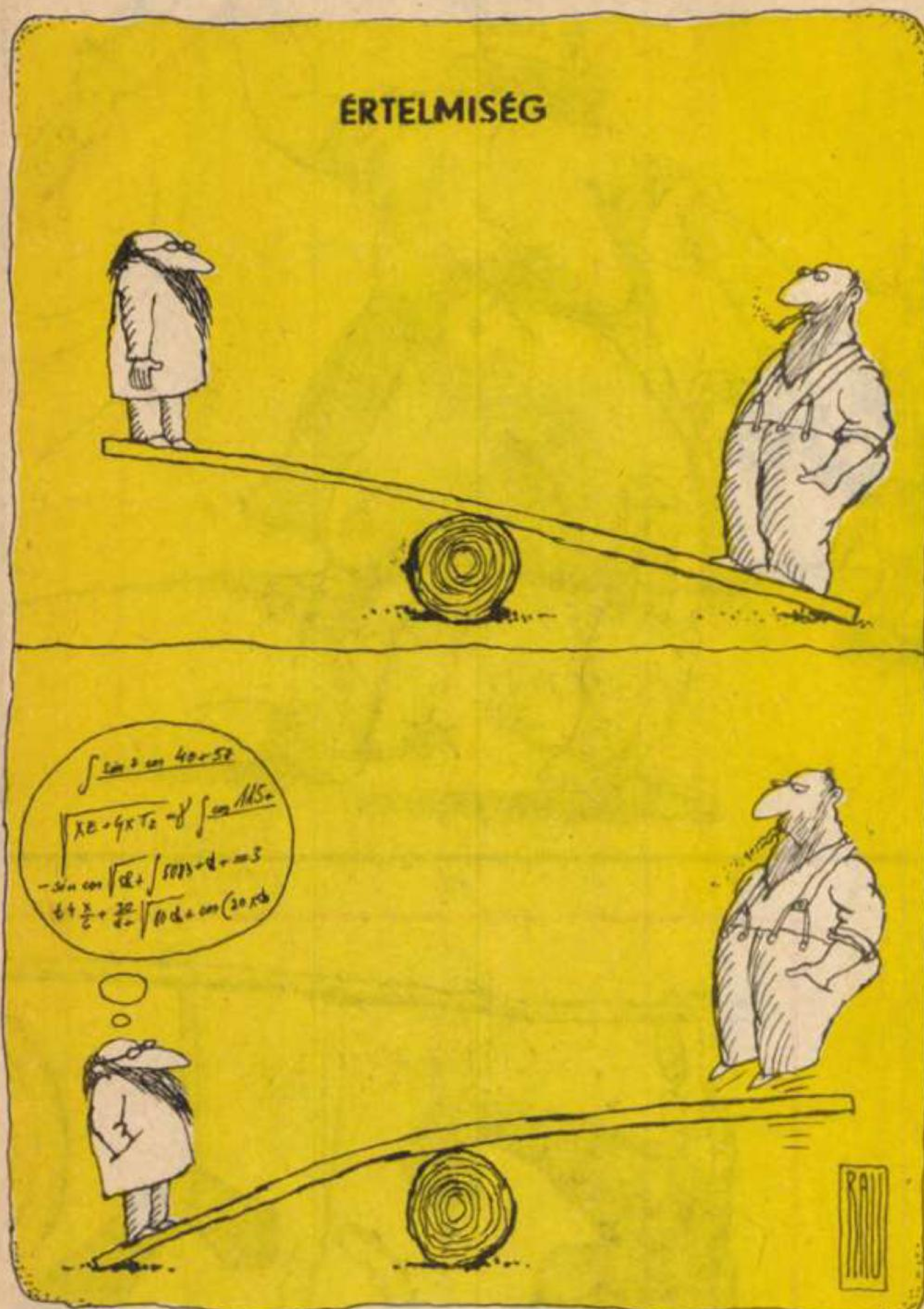
Két össze nem tartozó hír:
1. IMPOZÁNS SZILVESZTERI MŰSOR A TÉVÉBEN
2. HAZÁNKBAN EGYRE TÖBB A ROSSZKEDVŰ EMBER

–EZ NEM ELTÉRÍTÉS, CSAK EGY DUGÓHÚZÓÉRT JÖTTEM!

ZSEB-
NAPTÁRAKAT
KAPTAK
A KÉPVISELŐK
(ZSEBPÉNZ
HELYETT)

*

MÉGSEM
TÜNTETNEK
A NYUGDÍJASOK
MERT MÁR
TRANSZPAREN-
SEKRE SEM
TELIK...

*

ZÁRT ÜLÉSEN
DÖNTÖTT
A PARLAMENT:
HA ÚGY ADÓ-
DIK, ÖBÖLRE
MEGYÜNK!

TÉLVÍZ—IÓ

Higyjék el nekem, a tél a nagy megkönnyebbülések évszaka! Akarom mondani: — a tél is az! Megkönnyebbülten vehetjük tudomásul, hogy immár átvészeltük az őszt, az azt megelőző nyarat, stb. Különben a tél átmeneti évszak is! Igen. Átmenet az ősz és a tavasz között. Tehát újfent „átmeneti időket" élünk. Úgy bizony! Mint mindig és megint!

Egyébként — akármenynyire is hihetetlen — mára az évszakok teljesen uniformizálódtak. Már nemcsak a téltől fázunk. Fázunk a tavasztól, mert akkor szoktak „szárba szökkenni" a tüzelőanyagárak, fázunk a nyártól, mert akkor „lomboz le" az aszály, és fázunk az ősztől, mert akkor szokta „betakarítani" a költségvetés a deficitet.

Amúgy a tél — mint jelenség — abszolút nőies, hogy ne mondjam; szexis. Folyton csak di- di- didergünk! Ma már a tél a hidegtálak évszaka. Főleg az „átmeneti jellegű" hidegtálaké. Ezek úgy készülnek, hogy egy nagyobb üres tálat beteszünk a mélyhűtőbe, két óra múlva kiveszszük, s a ráfagyott párát lenyaljuk.

Ez az az évszak, amikor a hideg tárgyakra lecsapódó vízgőzből kialakul a zúzmara. Ha viszont az infláció csapódik le a „hidegkonyhára", akkor a tör-zúzmara alakul ki (meg a tör-zúzKata, a tör-zúz-Rita, meg a teljes személynévsor).

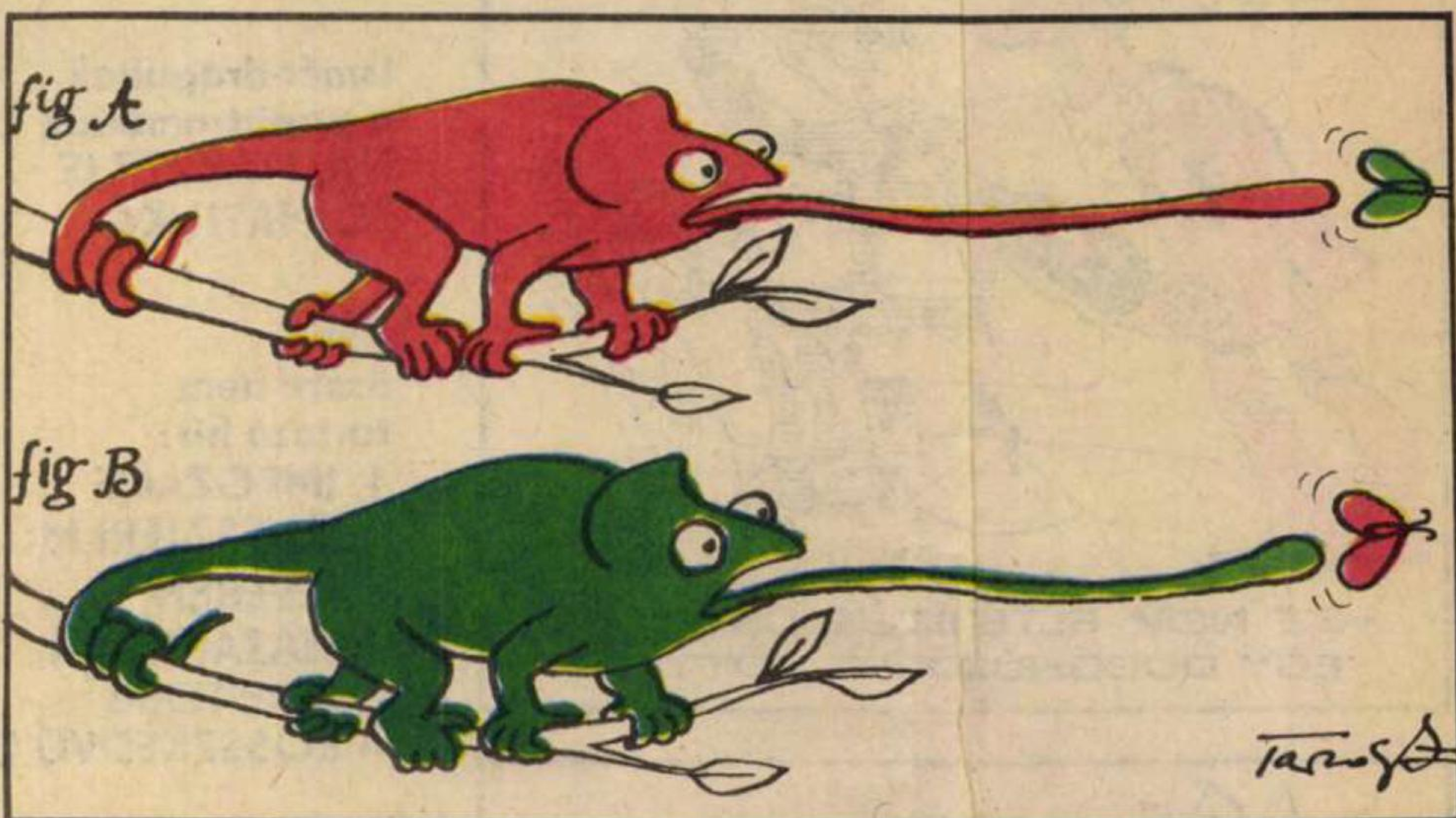
Ez a tél nagyon „meleg" évszaknak ígérkezik. Sokunknak ugyanis, már jó előre befűtöttek. Egy barátom úgy segít magán, hogy nem vesz szenet és eladja a cserépkályháját. Vesz viszont egy belföldi útra szóló vasúti jegyet, felül a vonatra, s — mivel a MÁV felkészült a télre — az első hóakadályban átvészeli a telet az olvadásig.

Tényleg! A tél az az évszak is, amelyikre különféle cégek fel szoktak készülni! Csak az a baj, hogy a télre készülnek és nem a hidegre, meg a havazásra. A telet aztán meg is oldja mindegyik, csak a hideggel, meg a hóval nem tudnak mit kezdeni! No de, — mint ahogy azt egy Rákóczi téri veterán kuructól hallottam — „nincs olyan hosszú, aminek vége ne lenne!" Jön a farsang, a busójárás, meg a legújabbkori divat; a bús(ul)ó járás. Ez össznépi vitustánc, APEH-ütemre végzett „szaldó mortale", az adóívek egyidejű lobogtatásával. Ez már biztos jele annak, hogy vége felé közeledik a tél.

És ekkor jön az utolsó „tál". Egy vérfagyasztóan „hideg-tál". Így hangzik:

— Mindent bevallot — tál?!

Bodnár Gyula

MANDOLA — VÁLASZÚTON

Még a Pisze Elefánt legkenényebb átosai is meghökkentek kicsinyég. Mert az én Mandola barátomnak m volt szokása, hogy egy pillatra is elengedje a poharát.

De most elengedte.

És a jobb keze két ujját a masba emelte. Úgy, hogy azok vé tüt formázzanak.

– Ez mi? – kérdezte, miközben rülnézett. – Ki tudja?

– Ezt a hülye is tudja – vont llat a Zebi, a csapos, és már ondta is. – Vé mint viktória. Győlem.

Erre Mandola leengedte a karját, a két ujjat továbbra is széttartta.

– És ez?

Ezt már senki sem tudta.

– Ez is vé – közölte Mandola –, igy már válaszutat jelent. Saját itás. Ez lesz az új magyar üdvöz. Holnap beadom a találmányiba. lógó kar. Két elálló ujj. Válaszút.

– Miért éppen válaszút? – kérzte Zebi. – Más szók is kezdődk vével. Vasúti resti. Vécé. Visegd. Hirtelen több nem jut eszembe, biztosan van.

A csapos biztosan nagy úr, Manola is udvarias volt vele.

– Azért válaszút, mert mi a vászút népe lettünk. Nyista bekötő, meg mellékút, meg főút. Csak laszút. Amerre nézel. Nálunk ming mindenki válaszút előtt áll mapság.

Most már én is beszálltam.

– Mondj példákat – szólitottam Mandolát.

Mandola vállat vont.

– Amennyit csak akartok. Ma délőtt is. Melyik sorba álljak? Ahol a nkanélküli-segélyért kell folyamod- vagy ahol vállalkozói előlegért? ztán a zaciba. Adjam be az anyós színházi távcsövét, vagy az legyen a vastartalék a jövő hétre? Vigyem le az üres üvegeket beváltani, vagy...

– Ezek csak személyi magánügyek – legyintett Zebi. – Anyagias problémák.

– Akkor mondok politikait. Maradjak a szocdemeknél, vagy lépjek át a szocdemekhez? Állítsam ki Budapestet a világnak, vagy elég, ha odadobom nekik Bécset? Költözzek be az Európa Házba, vagy jó lesz nekem a Klauzál utcába? Szokjak rá a kábítószerekre, vagy maradjak az újságnál? Húzzam be a nadrágszijam, vagy üzleteljek vele? Nyugaton? Keleten? Vagy itt van az átképzés. Táncdalénekesnek menjek, vagy...

– Engem már meggyőztél – szakítottam félbe a listázást. – Tényleg furtonfúrt válaszút elé kerül az ember. Ha magadtól nem veszed észre, rád szól a kormány vagy valamelyik párt, hogy figyelj, válaszúthoz érkeztél. Nemcsak te, totál az egész társadalom. Szerinted jó ez nekünk?

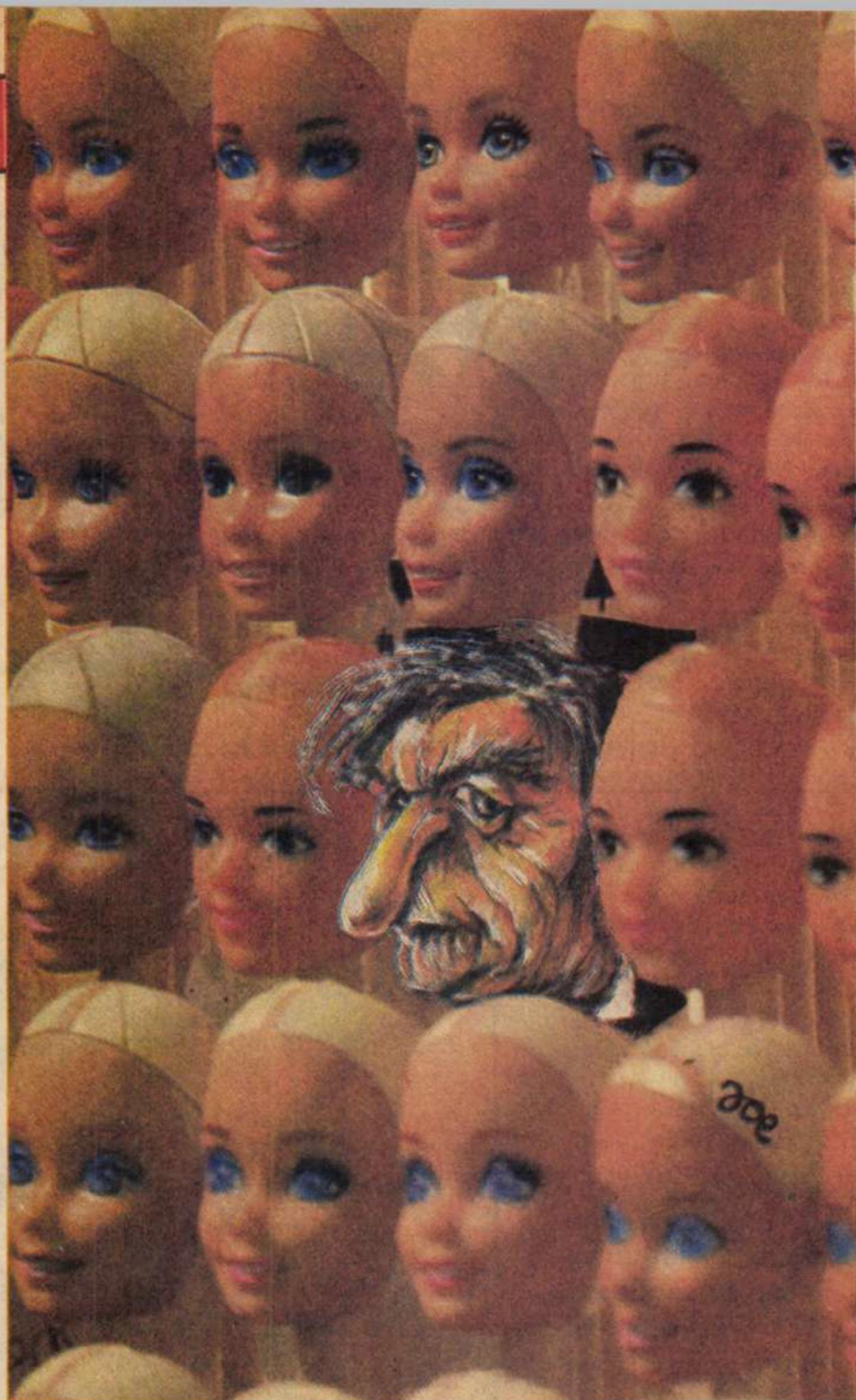
– Nagyon jó – nyugtatott meg Mandola. – Főleg, ha elfogadják az újításomat. Lelógó kar. Srégen a két ujj. Erről mindenki rögtön megtudja a világban, hogy válaszút előtt állunk. Tehát semmi sürgetés. Noszogatás. Macera. Ezzel szemben megértés. Türelem. Együttérzés. Így aztán az ember kicsit mindig kipihenheti magát. Mielőtt az egyik válaszútról rálépne a másik válaszútra.

– De ez a lelógó kar – vetettem közbe –, ez azért mégis szomorú.

Mandola széttárta a két karját.

– Muszáj. Sajnos. Kell lógatni. Mert ez jelzi, hogy a válaszút sem fenékig tejfel. Mert még ha a jót választja az ember, pár évig még az is lefelé vezet.

Kürti András

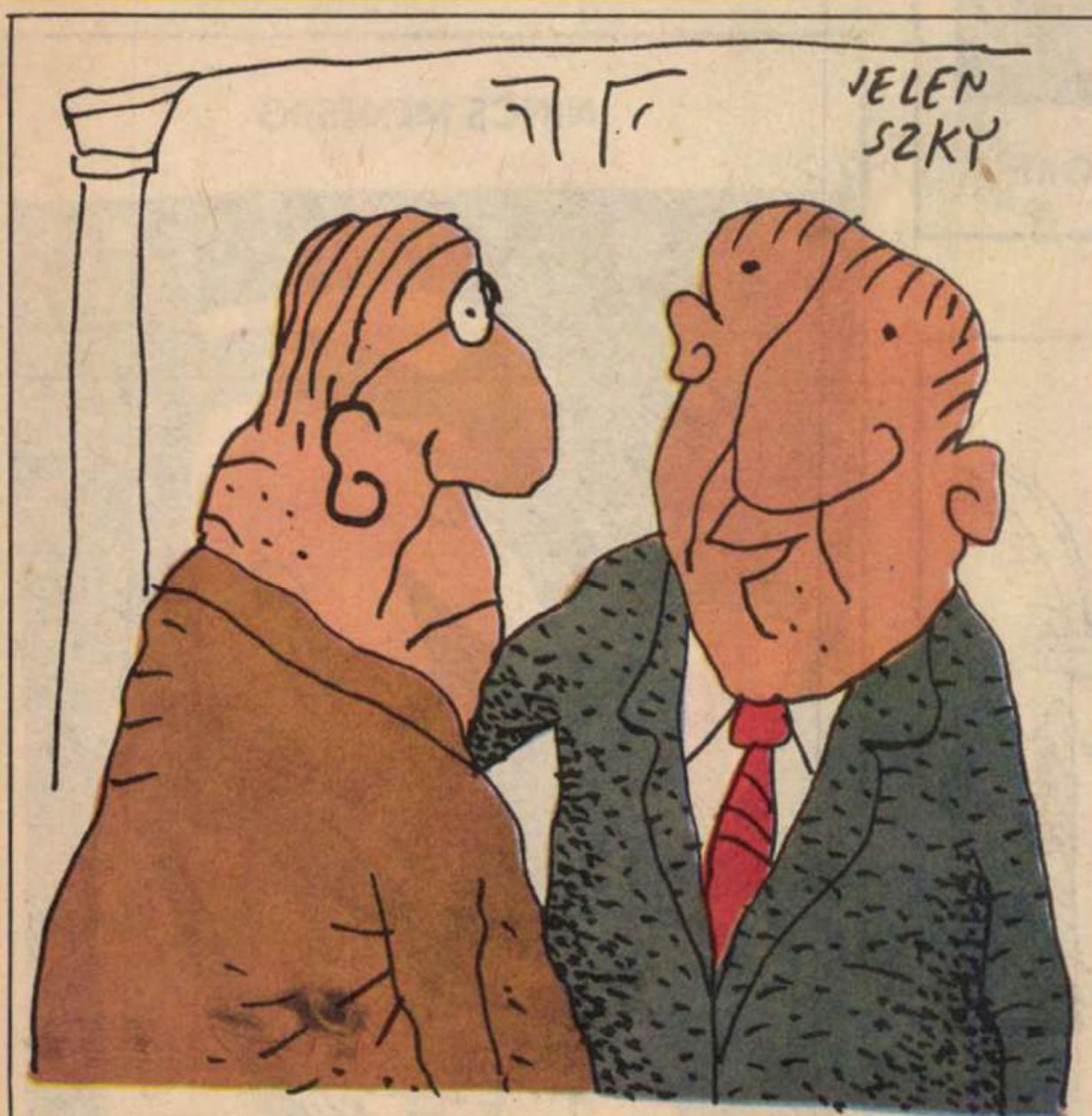

AZ ÚJ KORMÁNY IS TISZTA LAPPAL INDUL

KÉT ÖSSZE NEM TARTOZÓ HÍR:

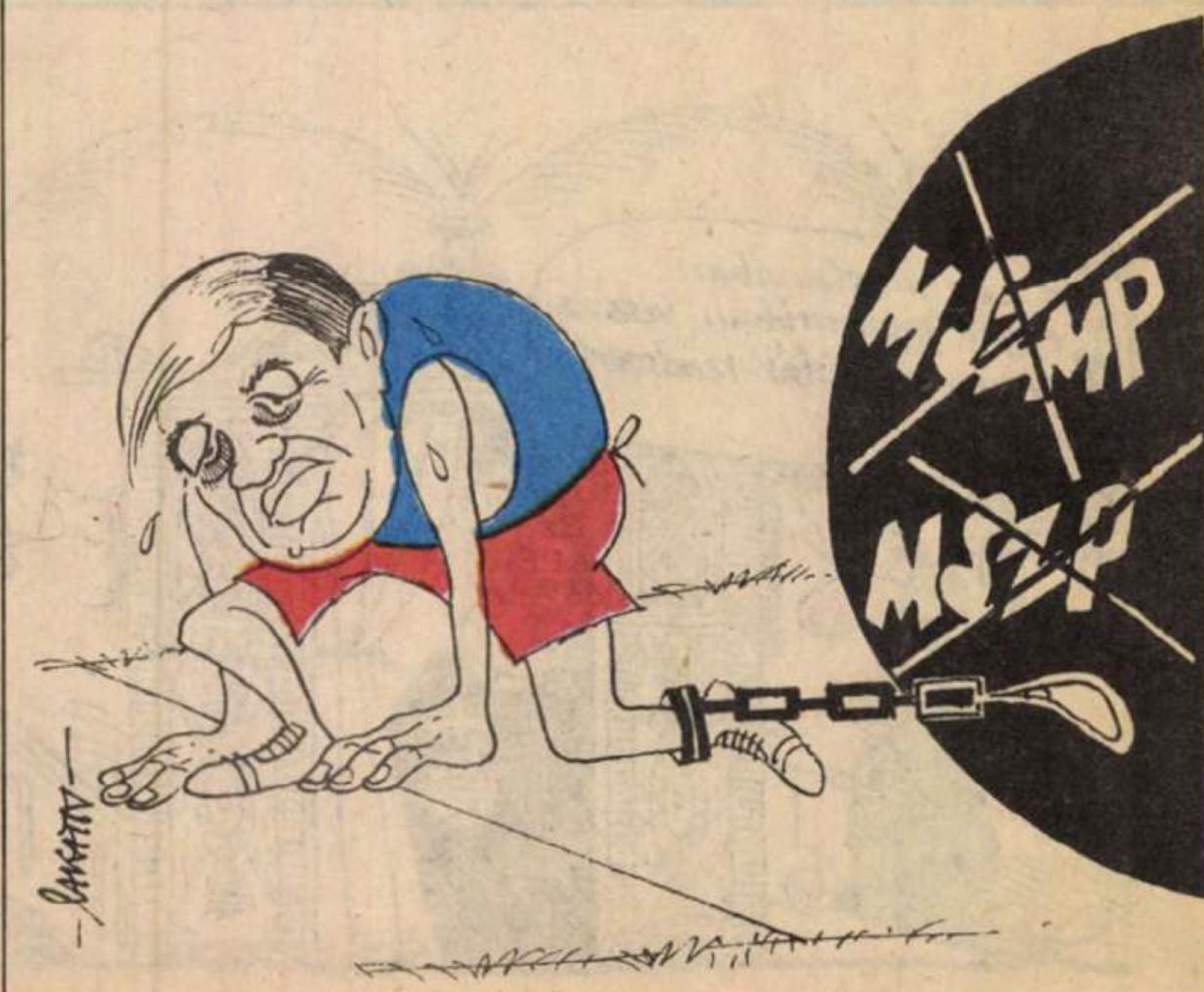
1 BŰVÉSZMUTATVÁNYOK AZ INFLÁCIÓ ELLEN

2 OLCSÓBB LETT A VARÁZSPÁLCA!

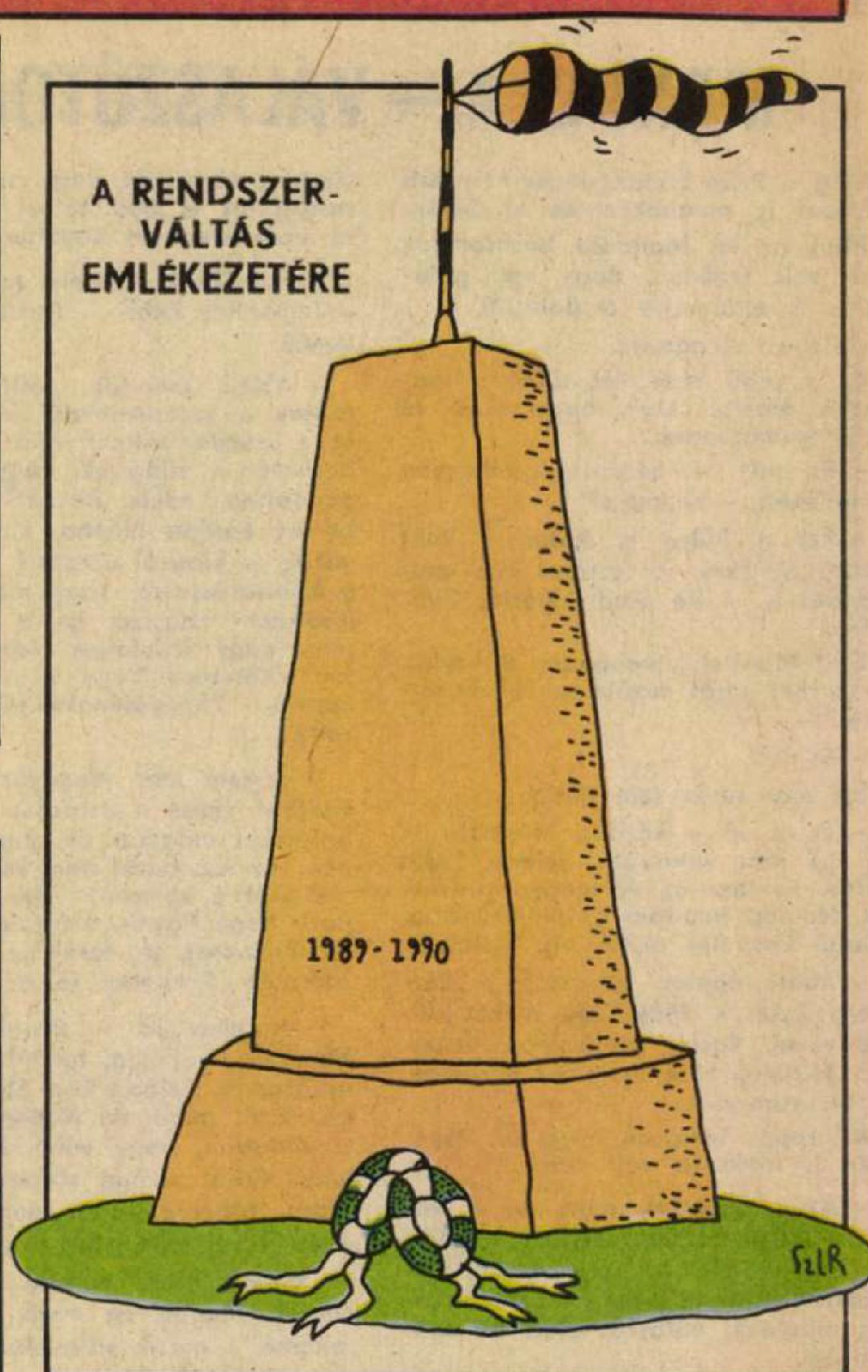
– Még 30–40 000 munkanélküli és újra felállítjuk a Lenin-szobrot!

POZSGAY ÚJ STARTRA KÉSZÜL

A LEGKORMÁNYABB KORMÁNY

PÁRT-TÖRTÉNET

„Illegalitás, féllegalitás, legalitás. Megizmosodás, népszerűség, győzelem! Hibaelkövetés, bűnbakkeresés, megtisztulás. Megújulás, tisztújítás, újrakezdés. Hibaelkövetés, bűnbakkeresés, hibaelkövetés, hibaelkövetés, bűnbakkeresés, bűnbakkeresés, bűnbakkeresés . . ."

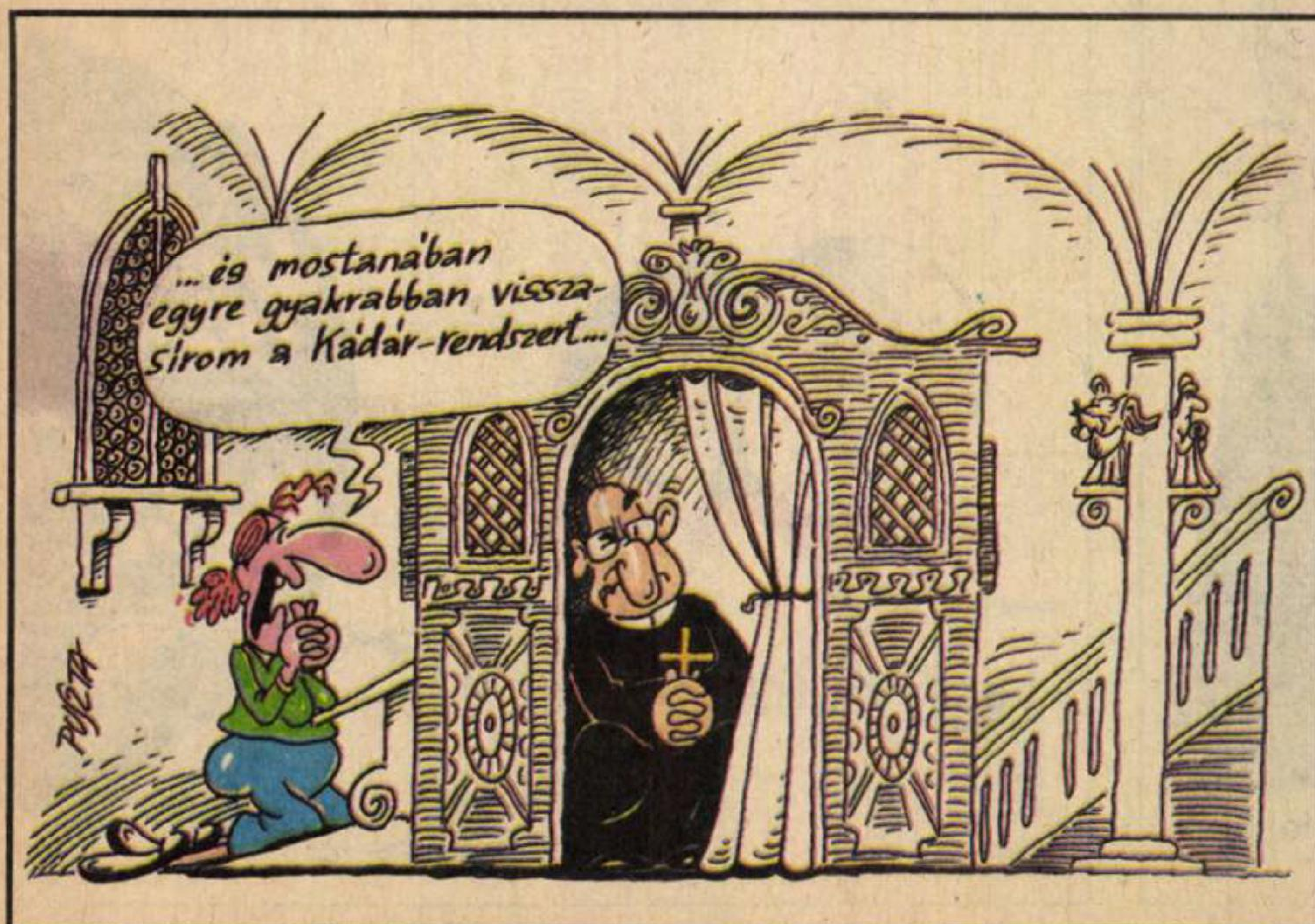
T. P. I.

Ahogy Ady látta: A MŰKÖDŐ TŐKE

KÉT ÖSSZE NEM TARTOZÓ HÍR:

1. ISMÉT EGY DOPPINGBOTRÁNY
2. ERŐSÖDÖTT A FORINT

NINCS MENTSÉG

(Farkas Vladimir könyve)

– Az adott helyzetre való tekintettel elfogadom, de helytelenítem a költségvetési deficit ily módon való javítását

Furgondban

A pennsylvaniai St. Moneyban a Pénzszállítók Nemzetközi Egyesülete titkos* tárgyalásokat kezdett a magyar szekció képviselőivel.

A világszervezet amerikai elnöke személyes garanciát vállalt arra nézve, hogy segít gyors megoldást találni honi pénzszállítóink égető furgondjaira.

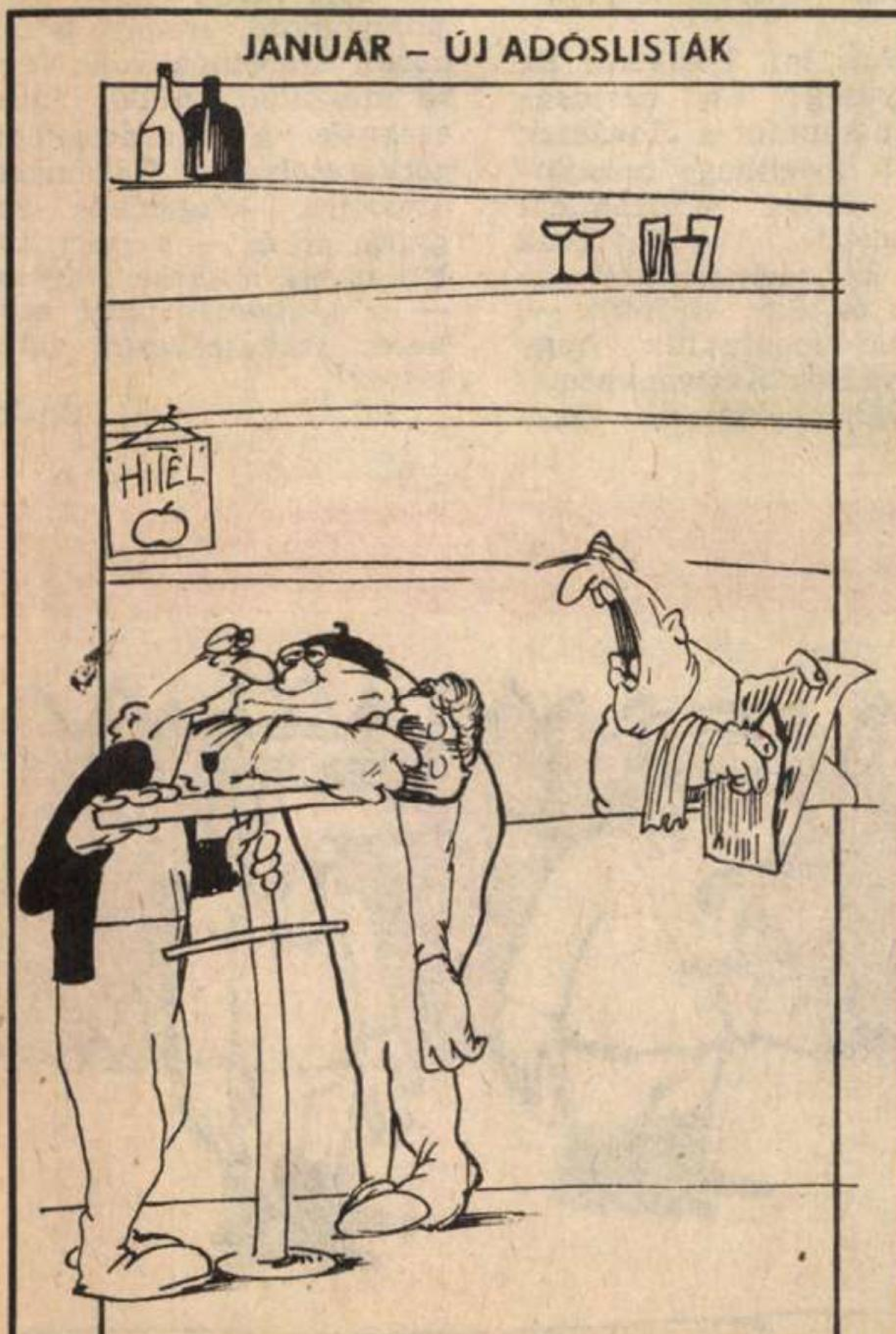
Ezügyben haladéktalanul megbíztak egy, a németországi Eisenachban működő gyárat, amely máris megkezdte a speciális pénzszállító járművek gyártását.

A préselt kenyérhéjból készülő golyóálló karosszériával ellátott furgonok – nagy körültekintéssel kiszivárogtatott hírek szerint – Barkas-fedőnéven zötyögnek majd közútjainkon.

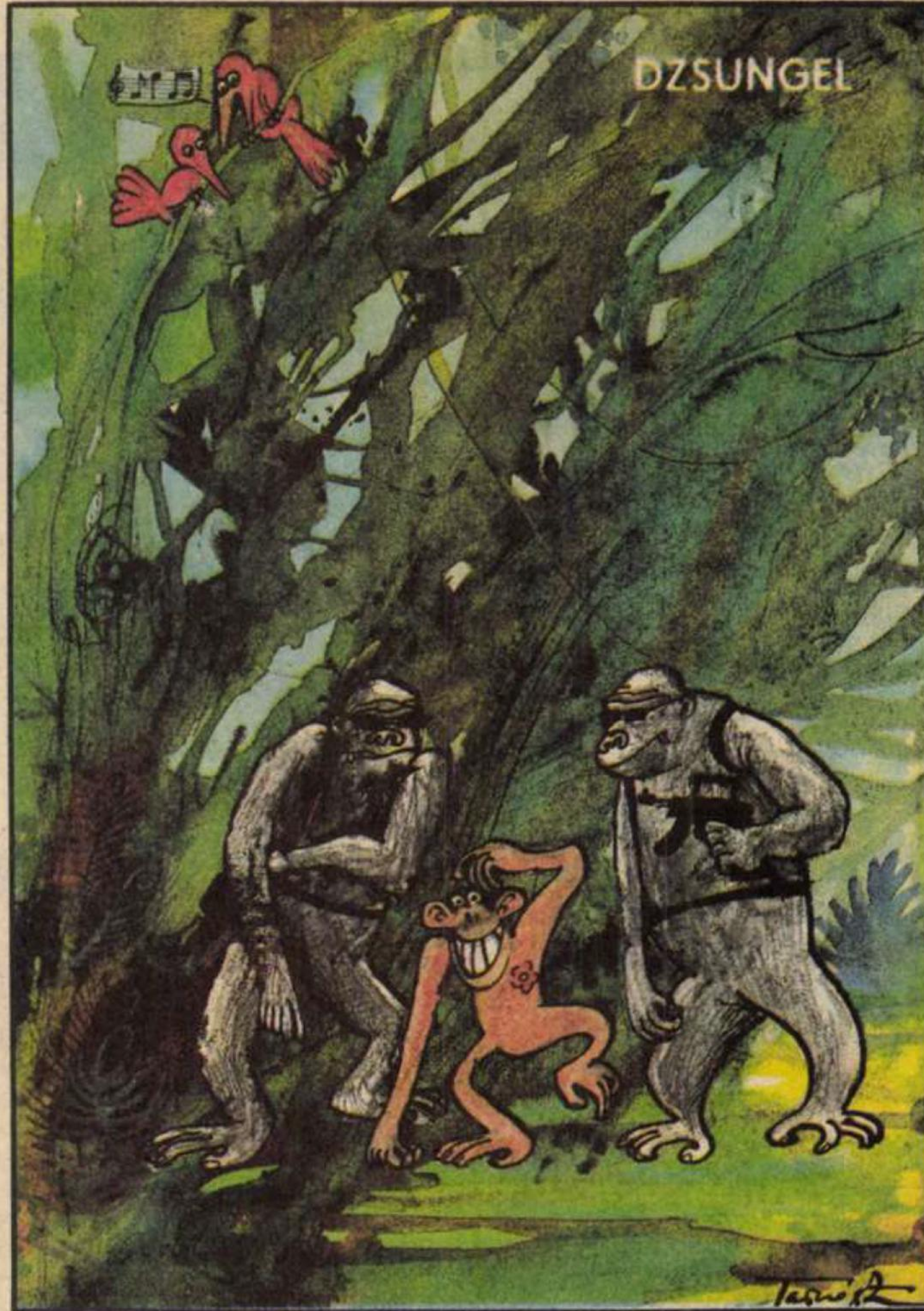
(W)

* Sárdi Tamás budapesti olvasónk szíves közlése.

JANUÁR – ÚJ ADÓSLISTÁK

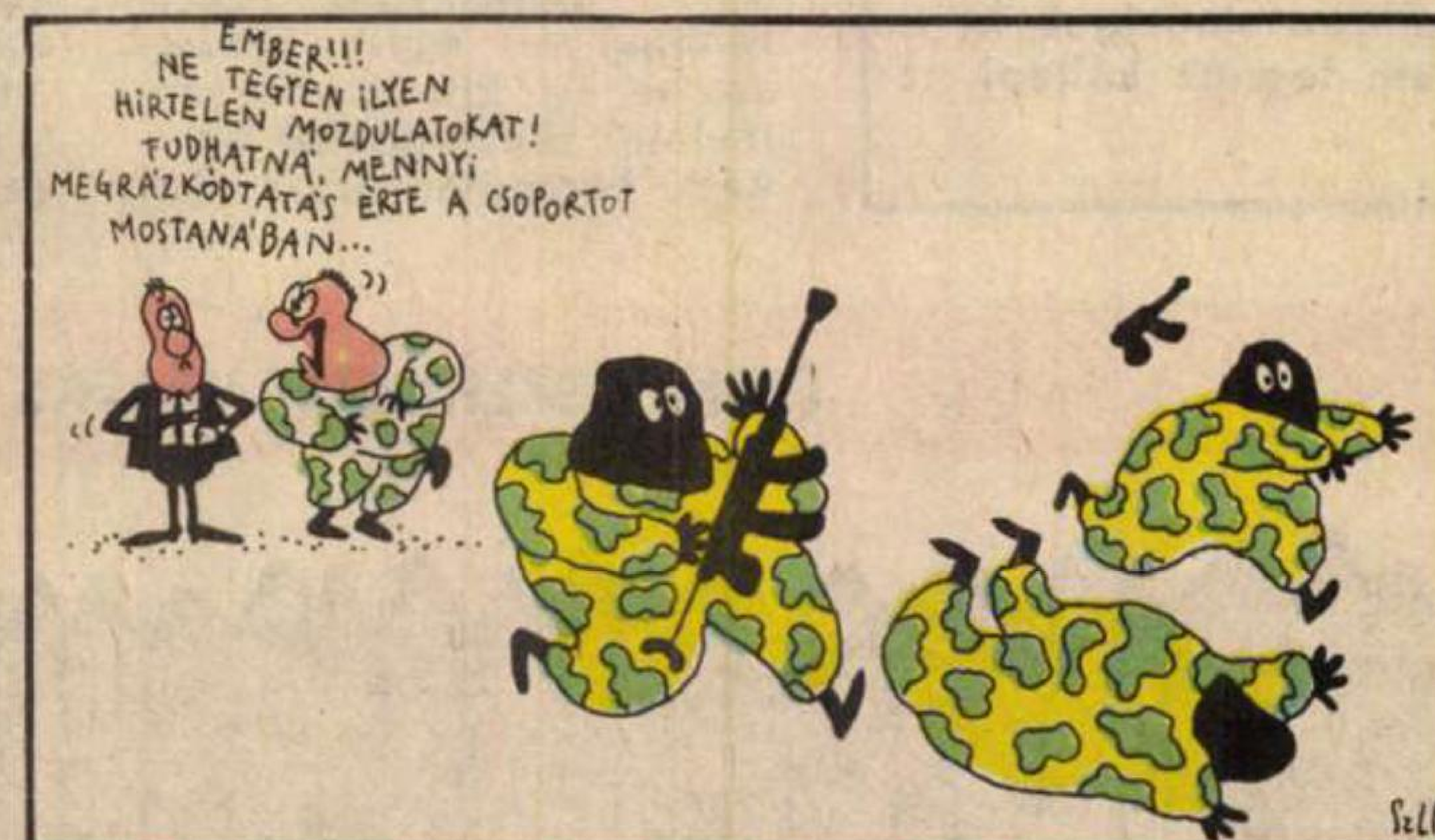

– Most már én is nyilvánosságra hozom a listámat

– Mióta megjelent a második nagylemeze, egy lépést sem tesz a gorillái nélkül!

HÁTRÁNY

A diktatúrában mindenki ugyanazt utálta. A demokráciában mindenki mást utál

DIAGNÓZIS

„Ez az ember komplett őrült. Már csak egy kis hatalmat kellene a kezébe adni!"

Itt a Jurop, hol a Jurop?

Áll egy figura a Rákóczi úton. Útonállónak tűnik, mert, hogy az úton áll. Ahogy elnézem, leginkább Sányinak nevezném. Szigorú arca van, vagy inkább olyan szigorított. Előtte papírdobozok. Pult gyanánt. A mi Sányink keze röpköd, mint elektron. Két keze van, és három gyufásdoboza. Ő így kér részt magának az átalakulásból.

Sányit becsülöm, mert nem panaszkodik, hogy jövőre hajaj, most meg nagyon rossz. Ahogy így elnézem, nem panaszkodhat. Pufi arca kellemes benyomást tesz rám. De nem csak az arca, ő is tesz rám. Mint egy igazi példakép: nem sír-rí, nem politizál, teszi a dolgát.

Nem szabad lenéznünk azért, mert munkája Sányit most az itt a piros, hol a piros? műveléséhez köti. Hiszen az is csak egy szakma, mint bármelyik más.

Figyelem őt, nagy tanár. Olyan eleganciával, annyi sármmal dobálja, húzogatja ide-oda dobozait, egyszerű nyolc-tíz szavas szókincsével úgy belopja magát az ember szívébe, hogy lassan megértem őt.

Látom, ahogy évekig gyakorol, hosszú, örömet nem ismerő fáradságos munkával készül a játékra. Néha megmegáll gyakorlás közben, letörli az izzadságot, és csak arra gondol, hogy ő lesz a legjobb. Látom, ahogy csak dobálja, dobálja megállás nélkül dobozait, és titkon arra vár, hogy a Dezső, aki szintén nagy király, fölfedezze az ő tehetségét.

Látom, ahogy Sányi a befektetés izgalmától szinte félaléltan válogat a kartondobozok között, sokat kipróbál, megnéz az utolsó ragasztásig, mindenből a legjobbat.

És akkor elérkeznek az igazi alkotómunka évei.

Sányit már öt perce figyelem. Rengeteg ember veszi körbe, köztük családtagok is. Csak vihorászás, és vidám tekintetek, de senki, senki nem megy oda hozzá. Még egy cingár rendőr sem. Talán az a baj, hogy nagyon telített a piac. Sányi szomszédságában legalább három-négy helyen próbálkoznak még ezzel a játékkal. Budapest közepén.

Sányi! Ne add fel! A sok készülődés nem volt hiába, sőt, hogy egyszer neked is sikerül, abban biztos vagyok. Ne keseredj el!

Lassan továbbmegyek. Sányi meg a többiek utcai munkahelye elmarad mögöttem. Búcsúzóul azt dünnyögöm: ne búsulj, Sányi, az itt a piros, hol a piros ilyen. Egyszer fenn, egyszer lenn.

Ez egy ilyen szerencsejáték.

Murányi Marcell

NÖVEKVŐ DEMOKRÁCIATUDAT

HAJNALI MEGLEPETÉS

Mire úszik el az adófizetők pénze?
Például tejre...

ÖNKORMÁNYZAT

– Már nem tart sokáig, amilyen smucigok itt a faluban, egy árva garast sem fognak költeni az iskolára

BAGOLY MONDJA VERÉBNEK

— Üdvözlöm Ferikém; na mit szól ezekhez a Kovácsékhoz?! Képzelje! Éppen a kisunokámnak vett Hondát mentem vámkezeltetni, amikor a Kovács gyerek majdnem elgázolt a járdán! És mit gondol, mivel száguldozott a kölök? Egy fél görkorcsolyával, Ferikém! Miből telik a Kovácséknak görkorcsolyára?

— Fogalmam sincs Zoli bátyám, fogalmam sincs. Megáll az ember esze! Különben nekem is feltűnt, hogy úgy a nyár közepén függönyt vettek a speizablakra. Ha jól emlékszem, ez akkor volt, amikor az új vízforgatót szerelték a kerti fürdőmedencénkbe. Gőzöm sincs, hogy csinálhatják?!

— Ferikém, ez mind semmi! Még a tavaszon történt, egy napon azzal ébredt a feleségem, hogy vegyek neki egy kis arany szettet, tudja: nyaklánc, karkötő, fülbevaló, cöcö... Bemegyünk Elvirámmal az egyik Óraékszerbe, és kit látnak szemeink? Borzadjon el Ferikém, borzadjon el! A Kovácsnét! Óraszíjat vett... bőrből! Neki már a műbőr nem is jó! Miből van ezeknek ennyi pénzük!? Esküszöm, idegesít!

— Szegény nads'asszony, kedves Zoli bátyám, szegény nads'asszony! Hogy meg lehetett döbbenve, el tudom képzelni. De ha azt látta volna, amit én a nyáron! A Hilton teraszán ültünk a családdal és éppen a homárt szervízrozta a pincér, amikor a túloldalon megjelenik a Kovács és..., na mi volt a kezében?... na mi?!... Fagylalt! Egy teljes kétgömbös fagylalt! Hát ami sok, az sok! Neki már az egygömbös nem is elég! Miből?! Én, kedves Zoli bátyám — bár nem vagyok irigy természetű —, epeömlést kaptam!

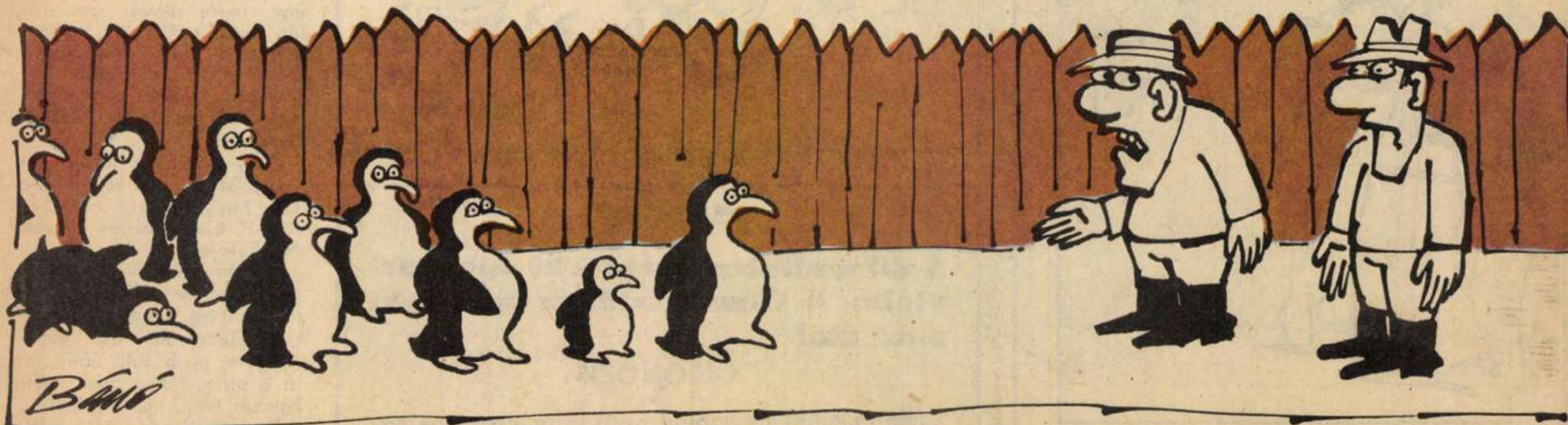
— Jaj, jaj, Ferikém! Ez szörnyűség! Én arcidegzsábát kaptam a Kovácsék miatt! Éppenhogy hazajöttünk drága Elvirámmal Monacóból... — óh! csak alig két hónap volt az egész és úgy elröpült —, amikor megtudtuk, hogy a Kovácsék Kettyenkecmecen vannak egyhetes szakszervezeti beutalóval. Döbbenetes! Honnan volt ezeknek erre pénzük? Le voltunk taglózva Ferikém, le voltunk taglózva! Én ugye — mint már mondottam volt — arcidegzsábát kaptam, viszont drága Elvirám rosszabbul járt, neki a sokk hatására kiújult a lúdtalpa. Kétségbeesésemben két ököllel vertem a fejemet és egyre csak azt üvöltöttem, hogy: miből?... miből?... miből?!

— Ah! Ne is törődjenek velük drága Zoli bátyám! Apropó: szintén Zürichbe?

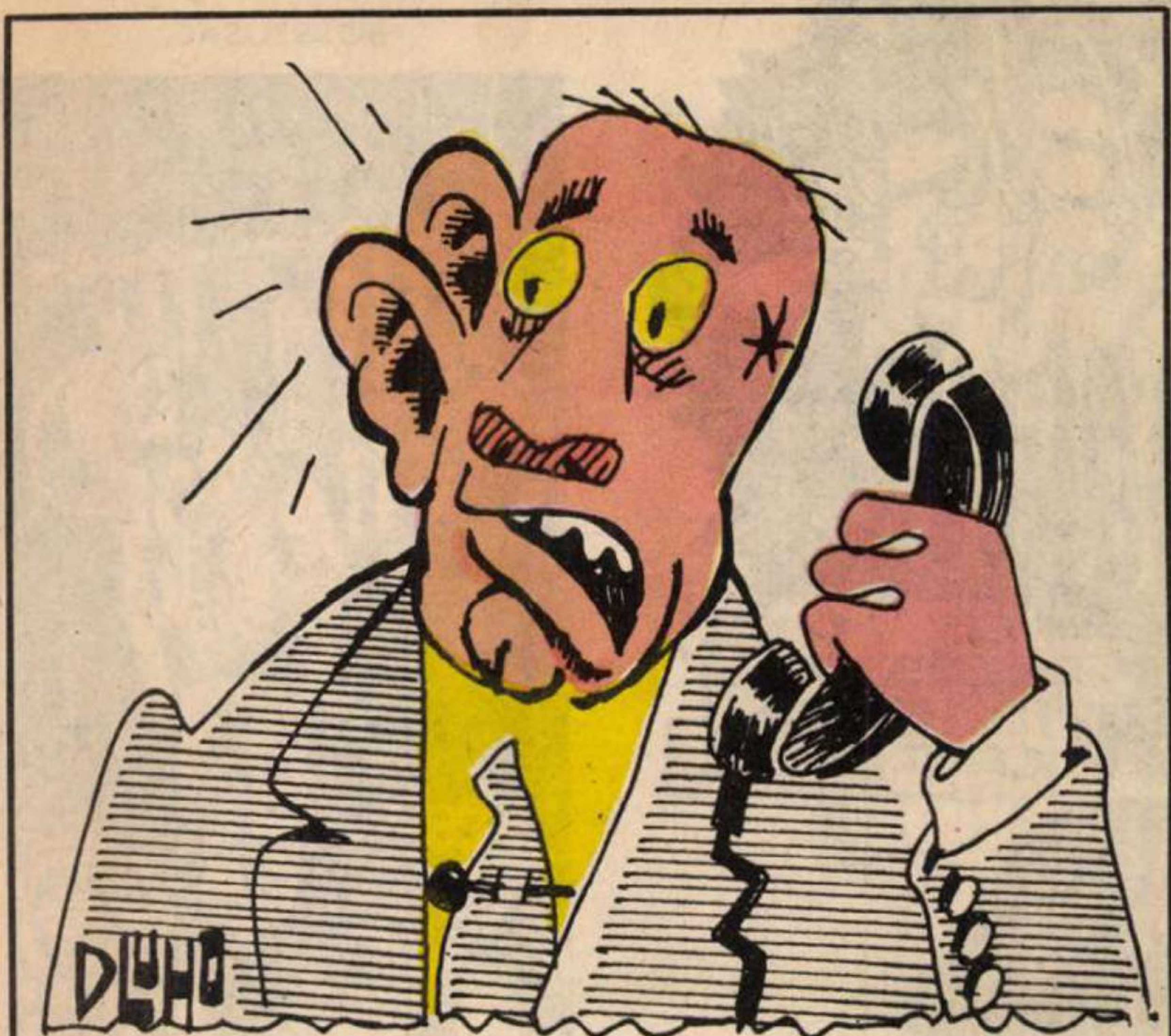
— Igen Ferikém, oda. Föl kell vegyek úgy hetvenezer dolcsit a folyószámlámról. Tudja Ferikém, szeretnék egy kis — mondjuk ötven fős — magánnyomozó irodát létrehozni. Szeretném már végre megtudni, miből futja ezeknek a Kovácséknak görkorcsolyára, függönyre, óraszíjra, kétgömbös fagyira, no és — s ezért külön is esz a sárga irigység — a kettyenkecmeci egyhetes szakszervezeti üdülésre?!

B. Gy.

TERMÉKSZERKEZET-VÁLTÁS

– A disznóval, a birkával és a libával már befürödtem.

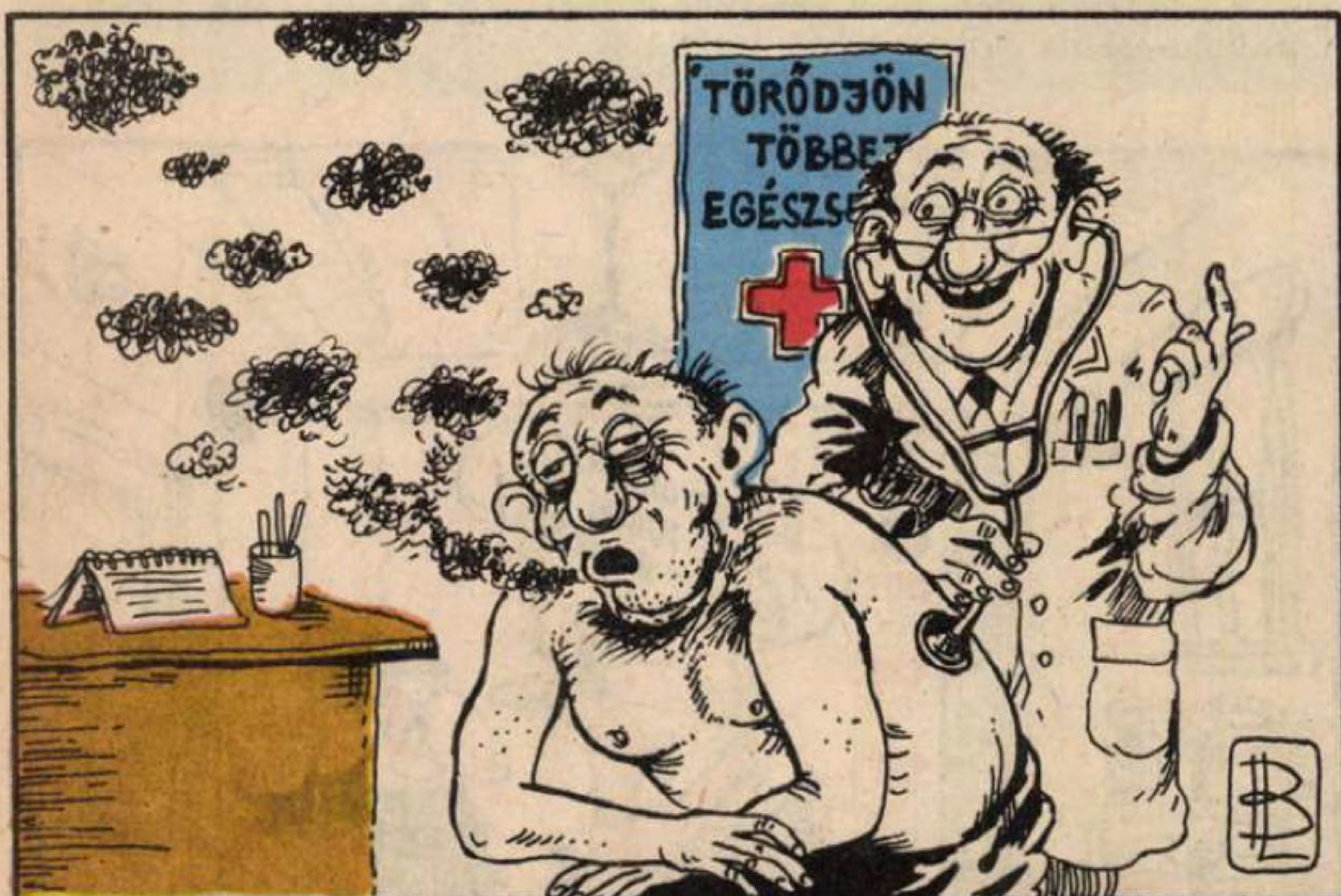

– Azért nem kellett volna ekkorát a kagylóba tüsszenteni!

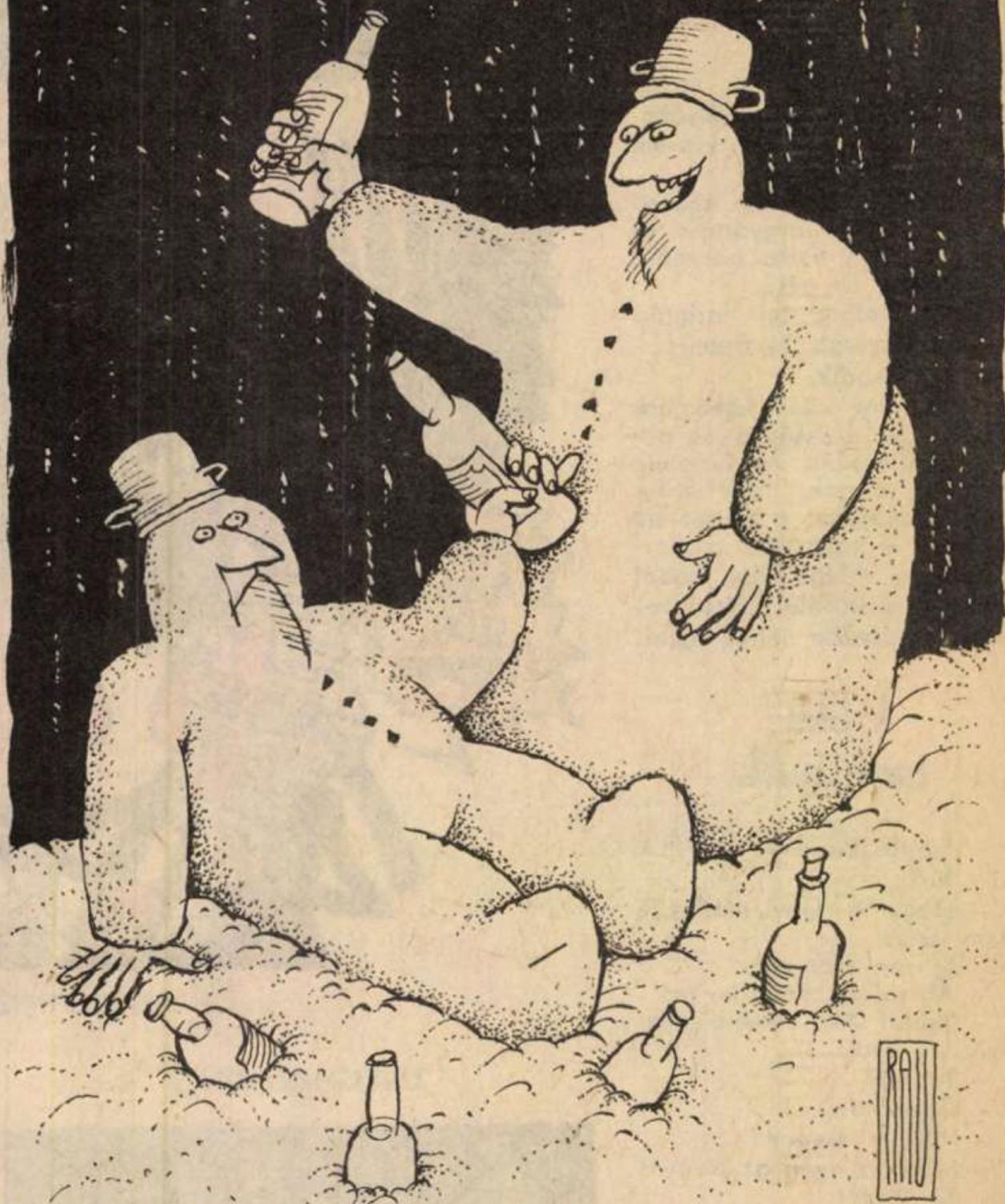
NAGYOBBAK LETTEK A RENDSZÁMTÁBLÁK

– Megint a köztisztaságiak jártak jól!

– Nagyszerű! Most, hogy végre nem vesz cigarettát, jobb ha levegőt sem vesz!

– Jól jött ez a decemberi havazás, így nem vagyunk feltűnőek a hatóságoknak...

80 százalékkal drágább lesz a vonatjegy
HÁTRA ARCCAL A VASÚT FELÉ!

Folyik a VSZ felszámolása
FÜR LAJOS IS TÁRCA NÉLKÜL MARAD?

SZABAD TETT

Szabad lélegzetvételt kívánt a fővárosnak a *szabad* demokrata főpolgármester.

Csak helyeselni lehet Demszky Gábor áldozatkészségét: a városért még a nyilvános szereplést is vállalta. Fizetett hirdetésben állt a televízió nyilvánossága elé, s napokon át ismételgette — nehogy elfelejtsük —, ami *szabad*, az csak hasznunkra lehet.

A tettek embere a tettek mezejére lépett.

Sejteni lehetett ezt már akkor, amikor szereplést vállalt a pályaudvaron. *Demokrata a hajléktalanok közt* című jelenete ugyan nem aratott vastapsot, de ez nem kedvetlenítette el a hajlékkal rendelkező politikust. Irányt váltott — többé nem megy pályaudvarra, minek is —, inkább televíziós föllépést szervez.

Jó alkalmat adott erre a belvárosi — mint hirdette — „fokozott" járműellenőrzés.

Ha már amúgy is kevés a pénz a hatalmas gondok megoldásához, s azt a keveset miért ne lehetne televíziós hirdetésre költeni? Lehet, sőt — *szabad*. Többször is megjelent a képernyőn a messzire merengő, ábrándos arc, mely oly sok zsenge leányzó hamvas lelkébe fészkelte be magát a választási plakátok jóvoltából. Nem íróasztal mögött intézett szózatot főpolgármesterünk a lakossághoz — miként azt egyes pártállami vezetők hajdan cselekedték —, hanem kint: a *szabad* levegőn.

Méltón a tettek emberéhez.

Így kell politizálni Európában — szűrnénk le a tapasztalatot. — Ám megjelennek mellettünk a kekeckedők, a kákán is csomót keresők, a mindenben hibákat látók. És fölvetik: miért reklámozza pártját az egyébként üres városkasszából a főpolgármester? Ezt talán mégsem volna *szabad!* — teszik hozzá fölháborodottan.

Nem értik ezek a politikát.

Magas nekik a liberalizmus. Azt sem tudják: eszik vagy isszák a *szabad*elvűséget. A demokráciához meg annyit értenek, mint hajdú a harangöntéshez. Pedig ha valamihez buták, akkor ne találgassanak. Inkább mondják azt, hogy *szabad* a gazda.

A főpolgármester igazán nem róható meg azért, hogy nemcsak az országot, hanem a fővárost is — *szabadon* szereti.

Molnár Pál

Pályázat

„Hogyan másszunk ki az alagútból?" címmel pályázatot ír ki a kormány. Három pályázó jelentkezik.

– Lízingeljük az amerikaiaktól a dollárgyártást és osztozzunk a tiszta hasznon! – mondja az első.

– Vásároljuk fel forintért a valutaüzérek készleteit! – így a második.

– Vessünk ki kőkemény adókat a lakosságra és addig fizettessünk velük, amíg rá nem állnak, hogy eldugott valutájukat a bankokba tegyék! – javasolja a harmadik. – Meglátják, ebből még a Bush-féle költségvetést is gatyába lehet rázni!

A Gizi nem iszik

– Fantasztikus...
– Mi?
– Hogy a Gizi mennyire nem iszik...
– Milyen mennyire?
– Abszolúte semennyire!
– Nono! Aki ennyire nem iszik, az iszik!
– Tudod?
– Gondolom...
– Milyen alapon?
– Mert az ilyen az olyan!!
– Tényleg?!
– De még mennyire!
– Nahát! Ki hitte volna?! És pont a Giziről?

Vegyes-vállalkozás

Vegyesvállalatot alapított a Jacobs–Suchard cég a Budapesti Édesipari Vállalattal. Az a Jacobs–Suchard, amelyet a Philip Morris vásárolt meg. Lesz itt kávé, csoki, cigi, meg még ki tudja mi minden, csak ismerje ki magát rajta az Adóhivatal!

Persze egy ilyen szupertőkeerős cég arra is képes lesz, hogy letörje az olcsó csempészáruk árát, és monopolhelyzetét kihasználva uralkodjék a piacon.

Ha ugyan akad elég tőkeerős fogyasztó.

Mert bennünket, fogyasztókat – sajnos! – valószínűleg nem vesz meg senki, hacsak nem az Isten hidege!

T. Pártos

Színészkamara: Válságos helyzetben a színházak

SHAKESPEARE: SZÍNHÁZ AZ EGÉSZ VILÁG...

Vádlottak padján a barna zacskó

A VÉGÉN MÉG VISSZAKERÜL A SITTRE...

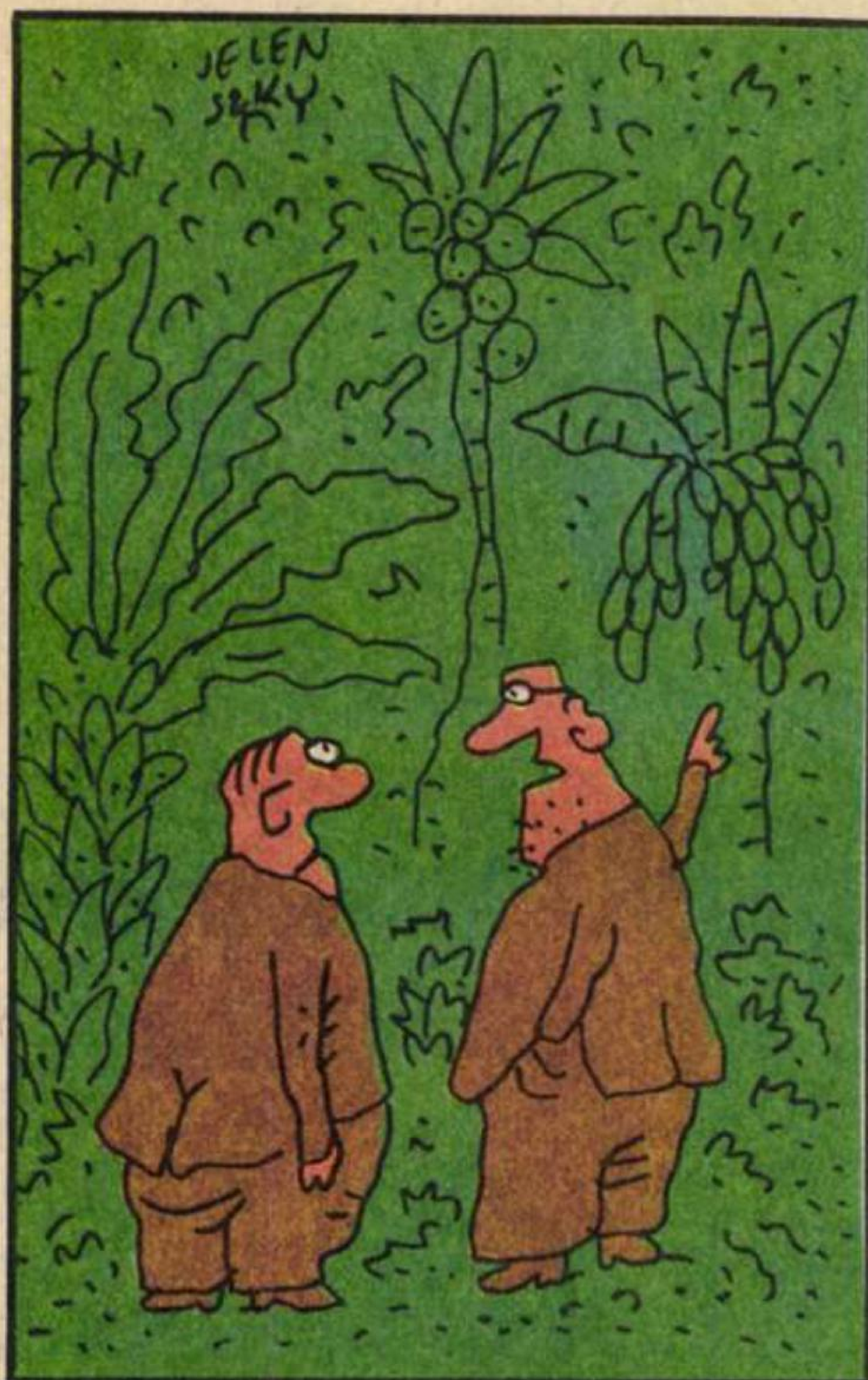
TÖBB OPTIMIZMUST!

BOSSZÚSÁG

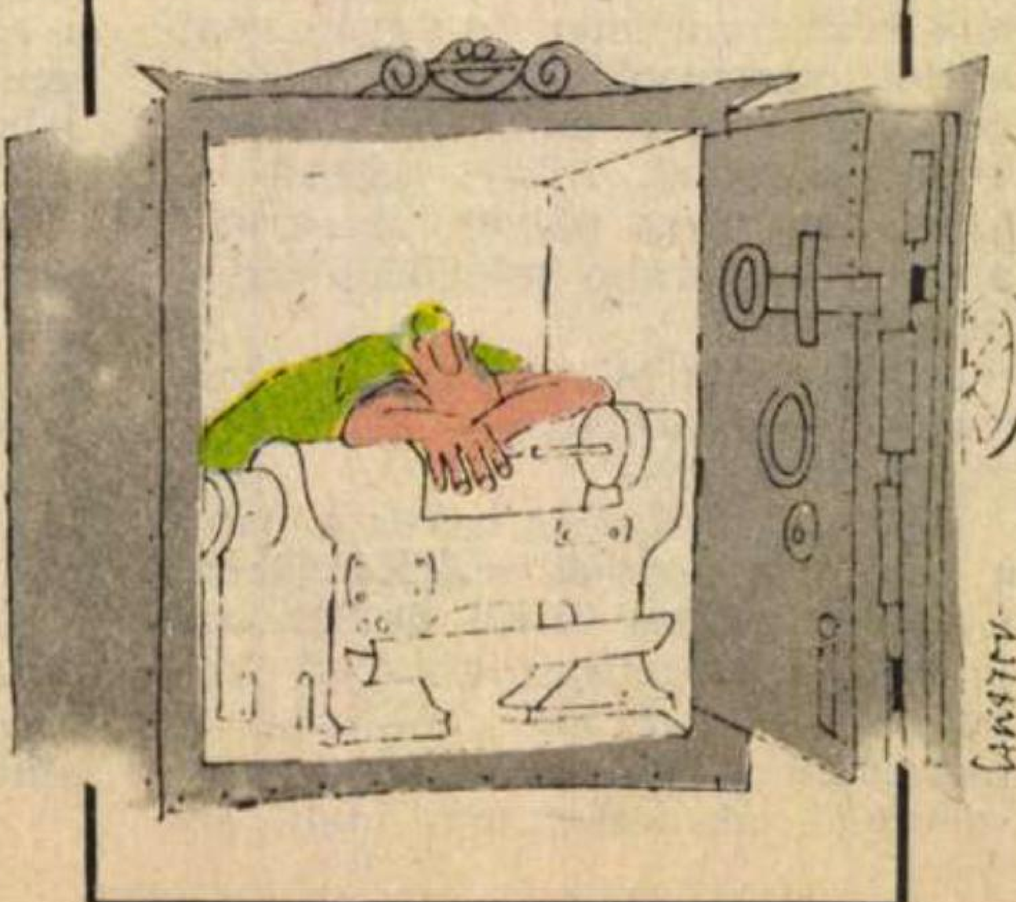
– Hogy ennek mindig csak az evésen jár az esze!

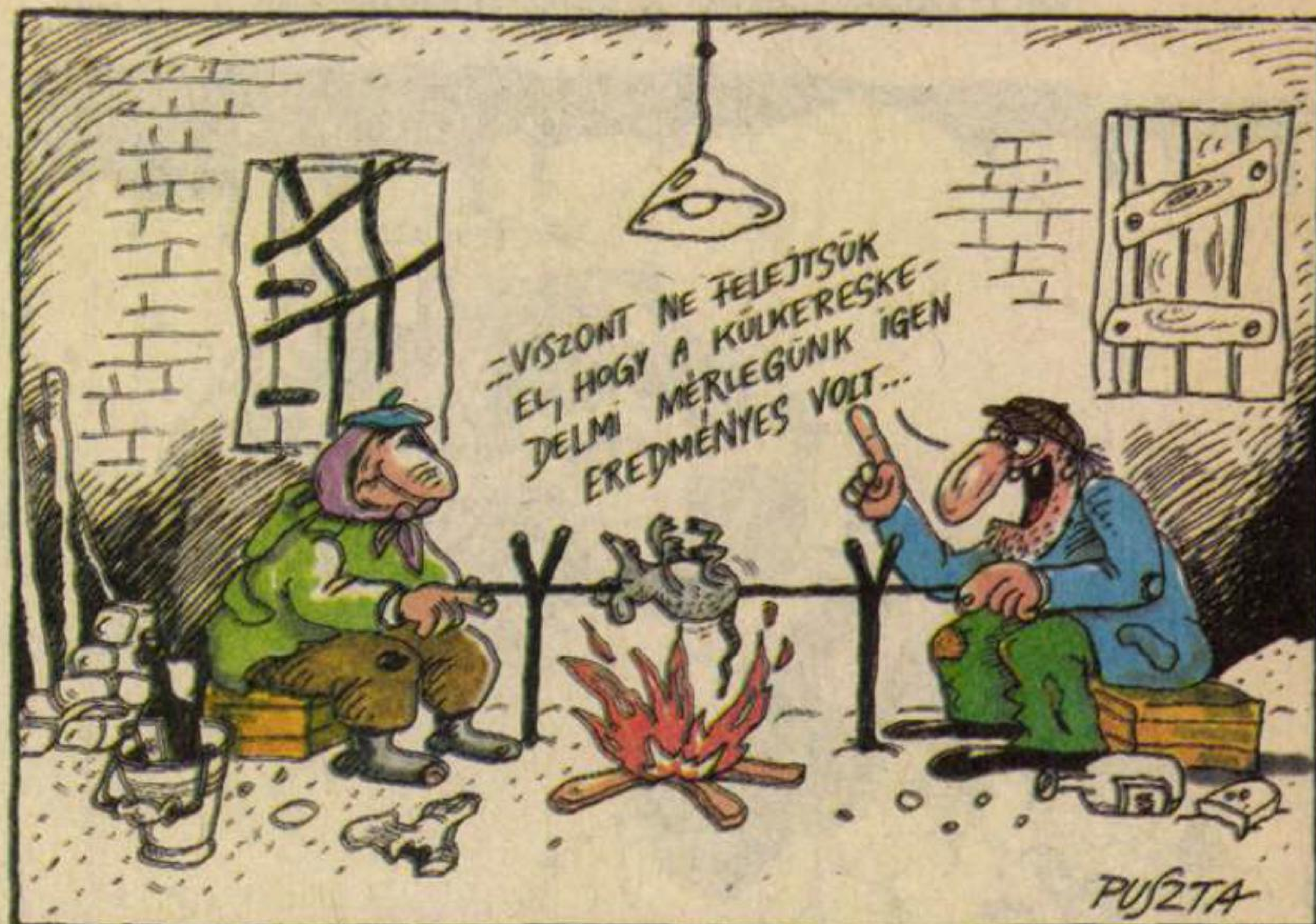
ÜVEGHÁZHATÁS

– Mi már Mikuláskor leszüreteltük a banánt!

JÓL MENŐ MŰHELY

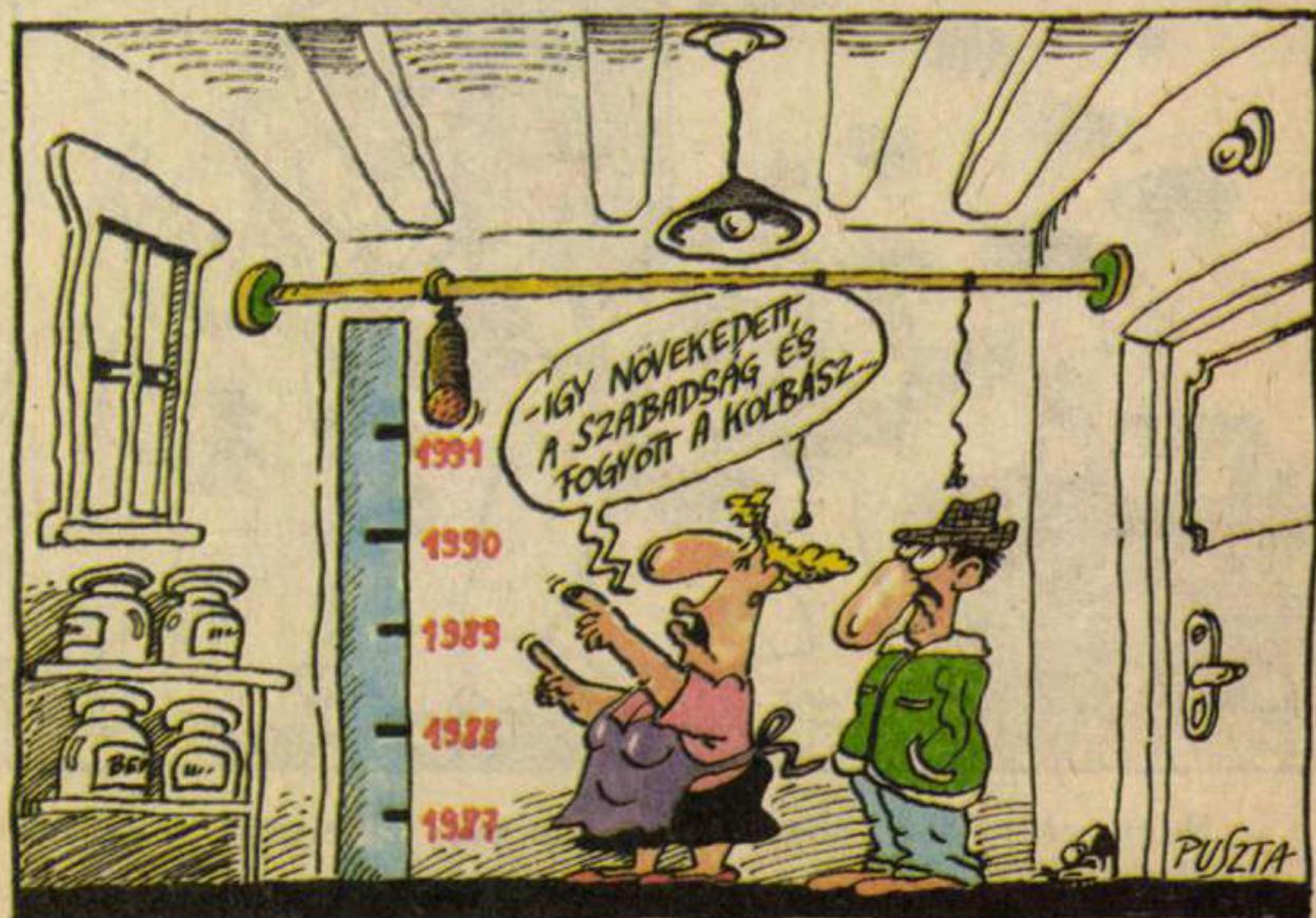

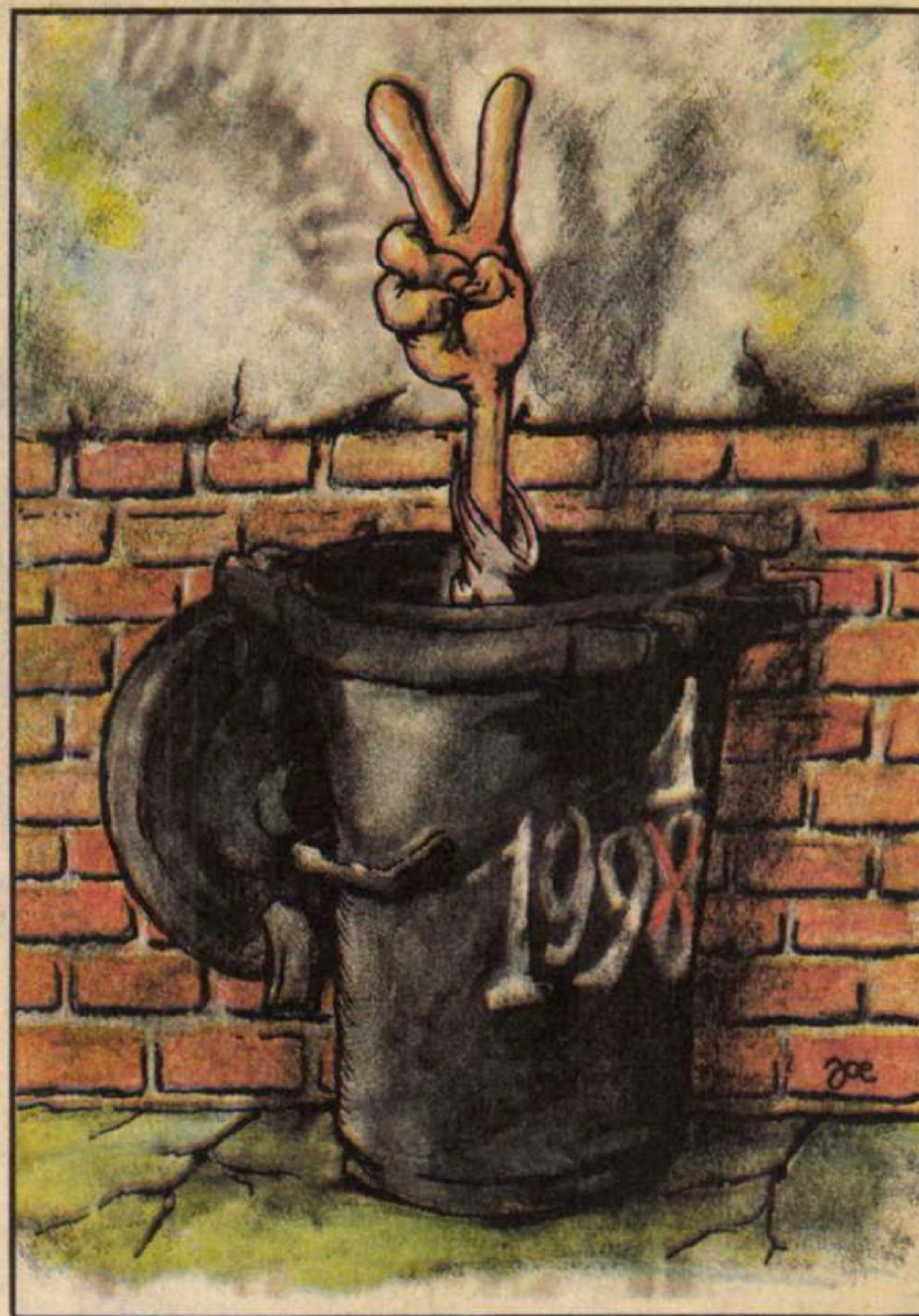
ELMEOSZTÁLYON

– Nővérke! Mióta érdeklik ennyire a főorvos urat a tévé politikai vitaműsorai?

– Óh, csak amióta a szakember szemével tanulmányozhatja a politikusokat!

FEKETE ZÁSZLÓK ALATT

Ameddig a szem ellát, nyüzsögnek a hajók, lángol a magyar tenger, tombol a csata.

Csupa vitorlás támadja egymást.

Van, amelyiknek a főárbocán fekete zászló leng, az ominózus lábszárcsontokkal és koponyával.

Van, amelyik fehér zászlót visel, körbélyegzővel.

– Mi folyik ottan? – kérdem a partőrség hadnagyától. – Maguk miért tűrik ezt a rendetlenkedést? Nézze, ott éppen cuppogva süllyed el az a kis izé...

A hadnagy legyint.

– Az csak egy sóher sóner – mondja. – De pillantson csak északdélkelet irányba. Ott a brigantin már meg is csáklyázta a köpcös barkhajót... És látja, az a tolóhajó milyen kecsesen tol rá a siófoki mólóra egy feluccát?... Hoppá, Tihanynál a kék siklóhajó kisiklott a jollé ágyúinak hatókörzetéből, ügyes...

Egészen elképedtem.

– Maga még élvezi is, ahogy azok ott a vizen rosszalkodnak?! Hát kik háborúskodnak ott végeredményben?

– A kazetta-kalózok és a legális kazetta-kiadók ölik egymást. Mert százmillió forintokról van szó. A kalózok kincséről. A hamisított kazettákról. És ezt nem nézik igazán jó szemmel a hivatalosak... Figyeli azt a fejkendős, félmeztelen, durcásképű társaságot a briggen? Dobverővel, gitárral rohamoznak. A híres Makutyi-zenekar. Őket is fosztogatják a kalózok rendesen, hát megpróbálják pokolra küldeni őket... Azon a legális dzsunkán az a félszemű, tuskólábú, az egy ismert zeneszerző... Egy suhintással levág három kottafejet... De az ellenség fedélzetén tüzelésre kész a japán gyorsmásoló! Állítólag jobbak a kópiái, mint az eredetiek...

A fejemhez kaptam.

– Ember, maga itt szórakozik, ahelyett, hogy rendet teremtene? Ahelyett, hogy igazságot szolgáltatna? Hiszen maga itten a jogállamot képviseli! De nem is ez a pláne! A kazetta-kalózok a kincstárt is zsebelik! Lövessen közéjük pár paragrafust, majd meghunyászkodnak... Hadnagy úr! Miért nézi tétlenül ezt az ádáz viadalt? Miért nem vet véget ennek a zenei kultúrbotránynak?

Megvonta vállát a katona.

– Tetszik tudni, engem ennek a dolognak a zenei része abszolút nem érdekel. Mert én abszolút botfülű vagyok... Viszont ezt a jó kis magyaros csihi-puhit szívesen elnézem, míg be nem áll a jég a Balatonon.

K. A.

– Nem tudom mi a fenének erőltetik nálunk a benzint, amikor adottságainkat tekintve kifejezetten alkoholmeghajtású ország vagyunk

ZUHAN A KŐOLAJ ÁRA

„Istenem! Mennyi eszünk volt akkor, amikor még bespejzoltunk az értékesből!"

JÖVŐKUTATÓ INTÉZET

Megjöttek a szakértők...

Jön a szovjet világútlevél – elkészülni, vigyázz, kész...

IDEIGLENES

Közülünk a legbátrabbak már az átkosban is világgá merték suttogni, hogy az oroszok csak ideiglenesen állomásoznak nálunk. Így okoskodtak:

Aki állomásozik valahol, az előbb-utóbb bizonyára továbbutazik, odébbáll, szedi a sátorfáját még akkor is, ha *ezen* az állomáson éppen öröklakásba költözött ideiglenesen.

Nos, bátraké a szerencse, miénk az öröm...

Csupán egy szelíd rendszerváltás, némi felebaráti nógatás, s lám: indulnak már. Csöppet körülményesen, picinyt teszetoszán, de mennek. Persze, magukkal visznek ezt-azt, eladogatnak néhány apróságot, ám semmi dirr-durr, csinnadratta — dolgos hétköznapok.

Ismét mélyeket lélegzünk, miénk itt a tér...

Ideiglenesen?

Kósza hírek laktanyákban felejtett borotvapamacsokról, takaros alföldi menyecskéknek tett ígéretekről, gondosan sarokba támasztott félüveg vodkákról, világútlevélről.

Hát visszajönnek ismét?

Ah, vonzó inflációnk, adótörvényünk, deficitünk — hála néktek!

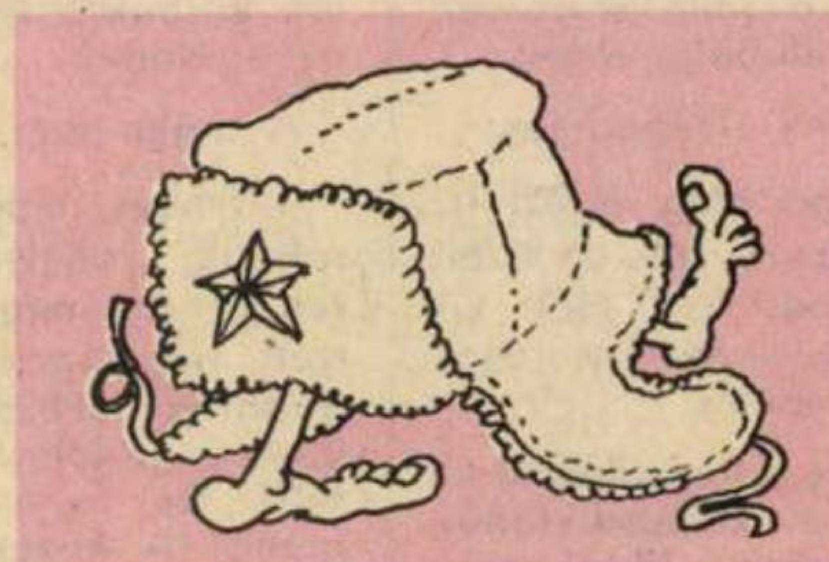
Voronyezst megjárt öreg szomszédom emeli ujját:

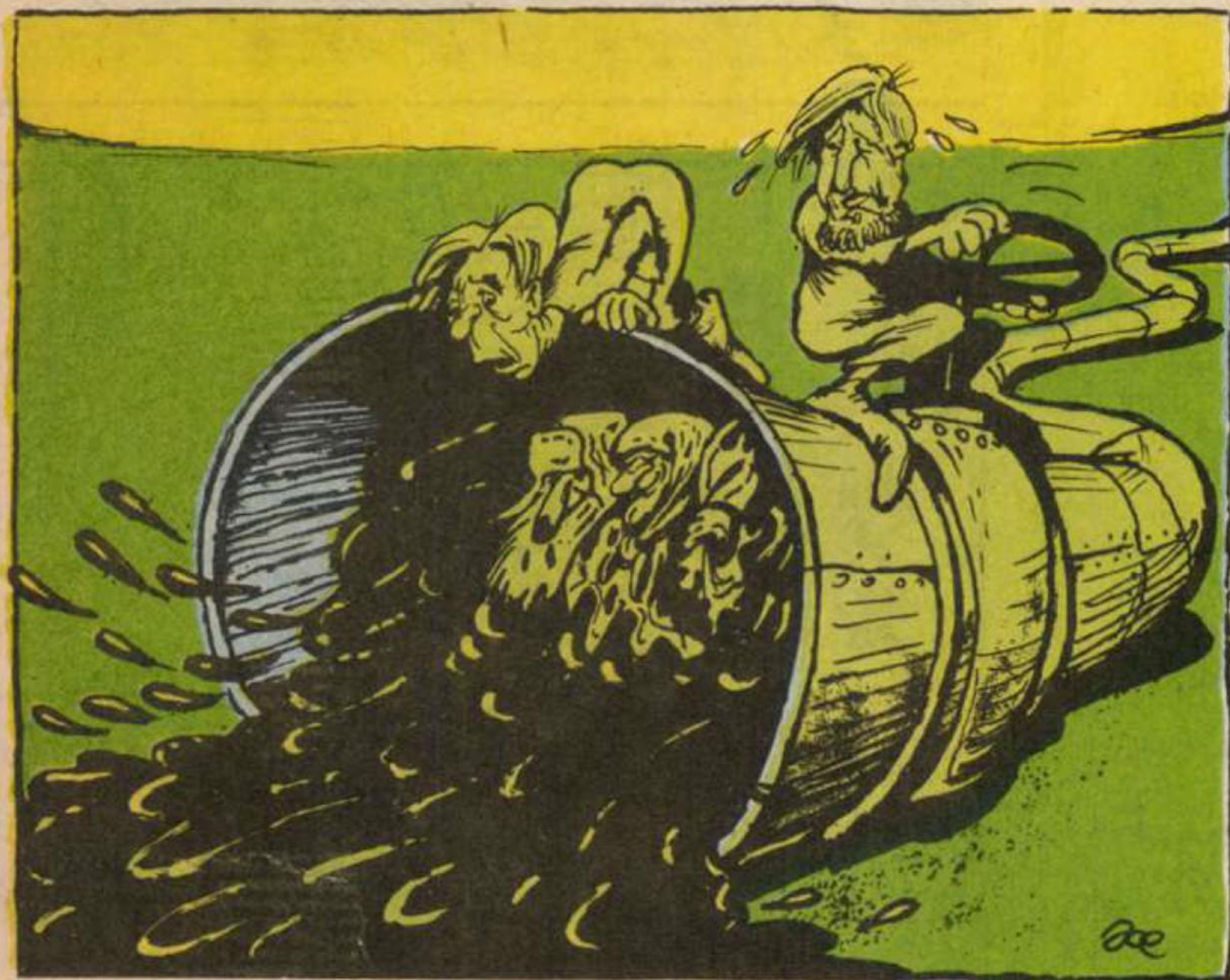
— Odaát hamarosan kötelezővé teszik a magyar nyelv oktatását...

Majd kacsint cinkosat:

— Ideiglenesen!

(WB)

– Zárd el, Géza! Ez már nem olaj!

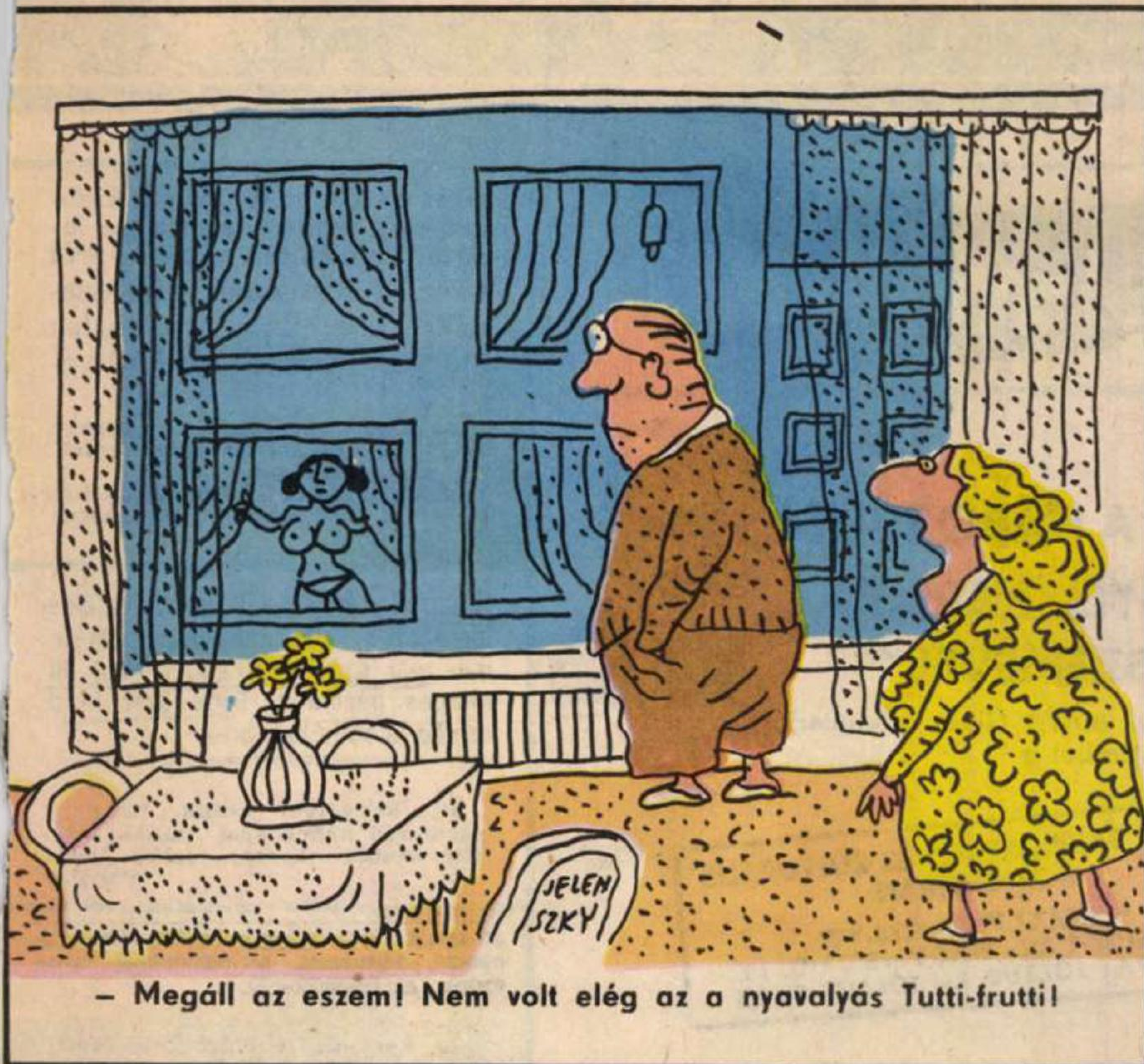
– Jövünk vissza, csak hazaugrunk átöltözni!

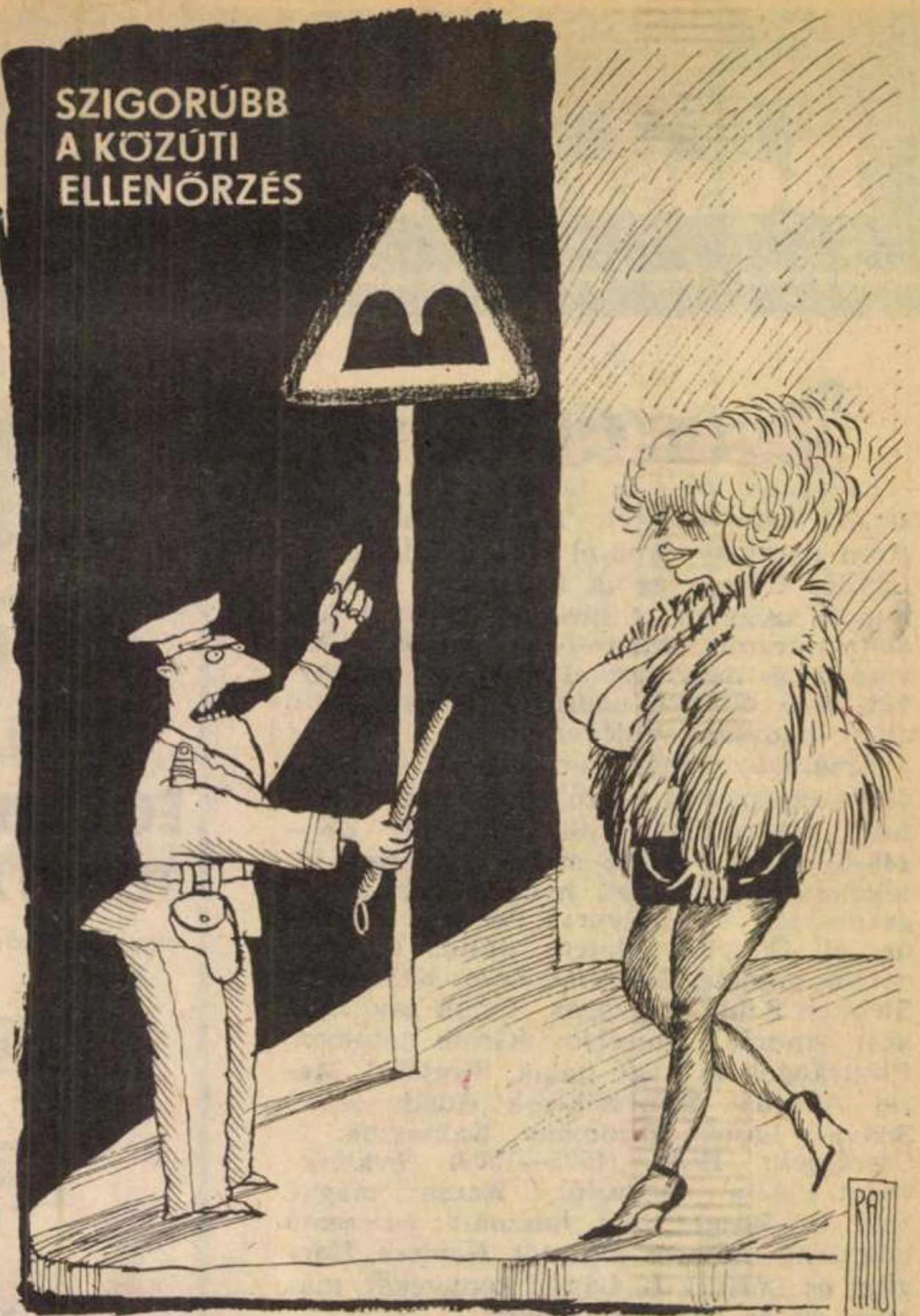
– Nem gondoltuk volna, hogy a hidegháború után majd a hideg háborúja következik...

AMI HIÁNYZOTT SZILVESZTERKOR

1. MÉG EGY EZRES A PÉNZTÁRCÁNKBÓL
2. A SÜLT MALAC A CITROM MELLŐL
3. A DÉLI HADSEREGCSOPORT MŰVÉSZEGYÜTTESE

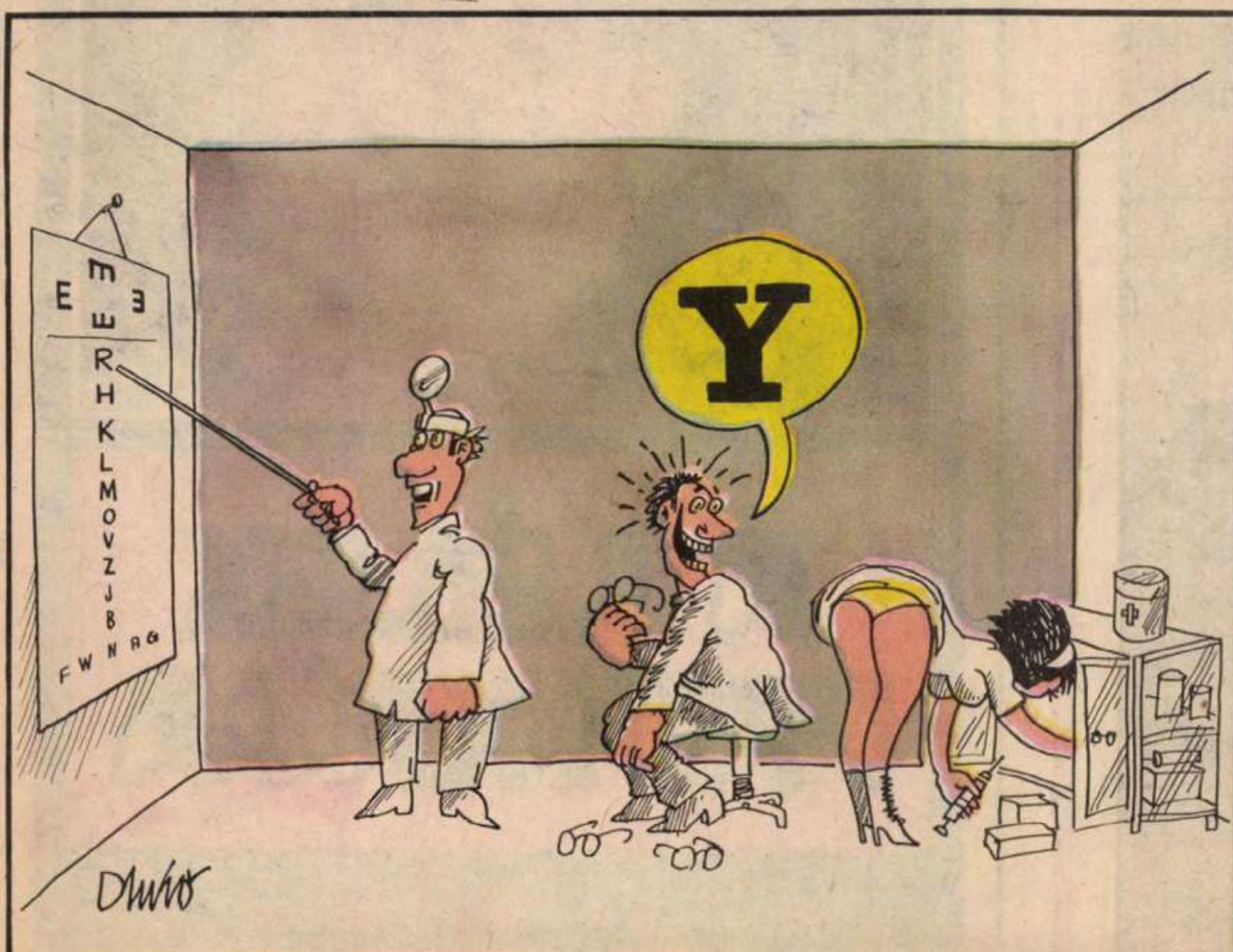
– Megáll az eszem! Nem volt elég az a nyavalyás Tutti-frutti!

– Ne aggódj, előbb-utóbb összeomlik a könyvkiadás, újra több vendégünk lesz

KÉT ÖSSZE NEM TARTOZÓ HÍR:

1 KÉSIK A SZEXTÖRVÉNY

2 FÁRADTSÁGRÓL PANASZKODNAK A KÉPVISELŐK

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: 60 l-es fagyasztót, táskairógépet, John Knittel: Therese, Amadeus, Áron kapitány, Abd-el Kader, Lőrincz L. László: Hosszú az út Lhasszáig, A nagy kupola szégyene, A hosszú szafari, A föld alatti piramis, fekete-fehér filmek előhívásával és nagyításával kapcsolatos könyvet, férfi öltönyt, nadrágot, 34—45-ös fiú cipőt, nadrágot, pulóvert.

Kínálnak: fehér zománcozott kályhacsöveket, szovjet varrógépet, radal radiátort, fekete-fehér tv-t, Grundig ZK—145-ös lengyel orsós magnót, gyermekjátékokat, diafilmeket, nyugati képes magazinokat, L. Bulver: Pompeji utolsó napjai, Chaplin: Életem, Julius Lips: A dolgok eredete, Stanislav Lem: Kiberiáda, Stephen King: Ragyogás, A holt sáv, Berkesi András: Szerelem három tételben, Pisztrángok és nagy halak, Siratófal, Mezei András: Éva, sok-sok Ádám és ..., Szilvási Lajos: Hozomány, Kamaszok.

Cserélnek: IPM (1975—1989) évkönyveket, Alfa magazint, Kacsa magazint (1—39-ig), alig használt csecsemő holmikat, műsoros kazettát, Nemere, Hargitai és Lőrincz L. László könyveket, magyar új és régi bélyegekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9—12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

JOTES

„ARCÉLEK A HÁBORÚBÓL, EGY LENGYEL KARIKATURISTA SZEMÉVEL"

című kiállítás nyílt JOTES (Jerzy Szwajcer) rajzaiból a

LEGYEL TÁJÉKOZTATÓ ÉS KULTURÁLIS KÖZPONTBAN.
A KIÁLLÍTÁS HELYE:
BUDAPEST VI., NAGYMEZŐ U. 15.
NYITVA: JÚLIUS 4.—JÚLIUS 23-IG

A nyomda ördöge bennünket sem kímélt meg.
(Beküldte Tóth Zoltánné, Újszentmargita.)

teres útfelületen. Hómunkásokat még nem keresnek, de lapátot, hólapátot vagy seprűt szívesen árusítanak magánszemélyeknek. A főútvonalak után igyekeznek a mellékútvo-

Ha hóapó megrázza a szakállát, majd hómunkásokat is keresnek. Fő az optimizmus.
(Népszabadságból ollózta: Csepeli Sándorné, Budapest.)

Husszein képes be is váltani halálos ígéreteit, hisz az iraki–iráni háborúban már számtalan alkalommal élt mérges gázokkal. Több ezer kurd család is ebbe halt bele.

Mi kenyérrel élünk. Ebbe a szomszéd népek sem halnak bele.
(Reformból ollózta: Leskó Imre, Tarcal.)

Jó kereseti lehetőséggel erotikus táncos lányokat, kőművest, segédmunkást felveszünk. Tel.: 06/80/22-420.

Jó kereseti lehetőséggel, erotikus kőművesnek jelentkezem.
(Veszprémi Naplóból ollózta: (Kocó András, Veszprém.)

A MAJMOK MÉG ESZNEK

... És az emberek?
(Mai Napból ollózta: Papp Attila, Budapest.)

Munkamegosztás

Hivatali kolléganők beszélgetnek:

— Az én férjem mindig segít a háztartásban. Már vagy két hete mindent ő csinál. Vigyáz a gyerekekre, főz bevásárol, mos, vasal, takarít.

— És miért csinálja mindezt? Mit mondtál neki?

— Én semmit. De azt olvasta valahol, hogy a feleség akkor jó szexuális partner, ha pihent és friss.

— No, és milyen az eredmény?

A választ a rejtvényábra fősoraiban idézzük.

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb 1991. január 9-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3×300 Ft-ot sorsolunk ki.

— Igenis presztízskérdést csináltunk abból, hogy előbb adjuk át ezt a metrószakaszt, mint amazok a La Manche-alagutat!

Ludas Matyi

Főszerkesztő: DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
Főszerkesztő-helyettes: PÁPAI GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Telefon: 118-8411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: HORTI JÓZSEF vezérigazgató. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900. közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 215-8860) 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 54 Ft, negyedévre 162, fél évre 324, egy évre 648 Ft. Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456.
Telefax: 138-3331
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest 91.2308/01-66-22 rotációs ofszeteljárással.
Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató
HU ISSN 0134–0611

Az 50. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése: „Eladta nekünk ezt a kocsit? Valóban alig fogyaszt benzint."
300-300 forintot nyertek:
Turcsányi Magda, 1051 Budapest, Guszev u. 1.; Temesi Zoltán, 2840 Oroszlány, Mészáros Lajos u. 2/A; Szabó Lukácsné, 6800 Hódmezővásárhely, Serház tér 6.
A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket — ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak — visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

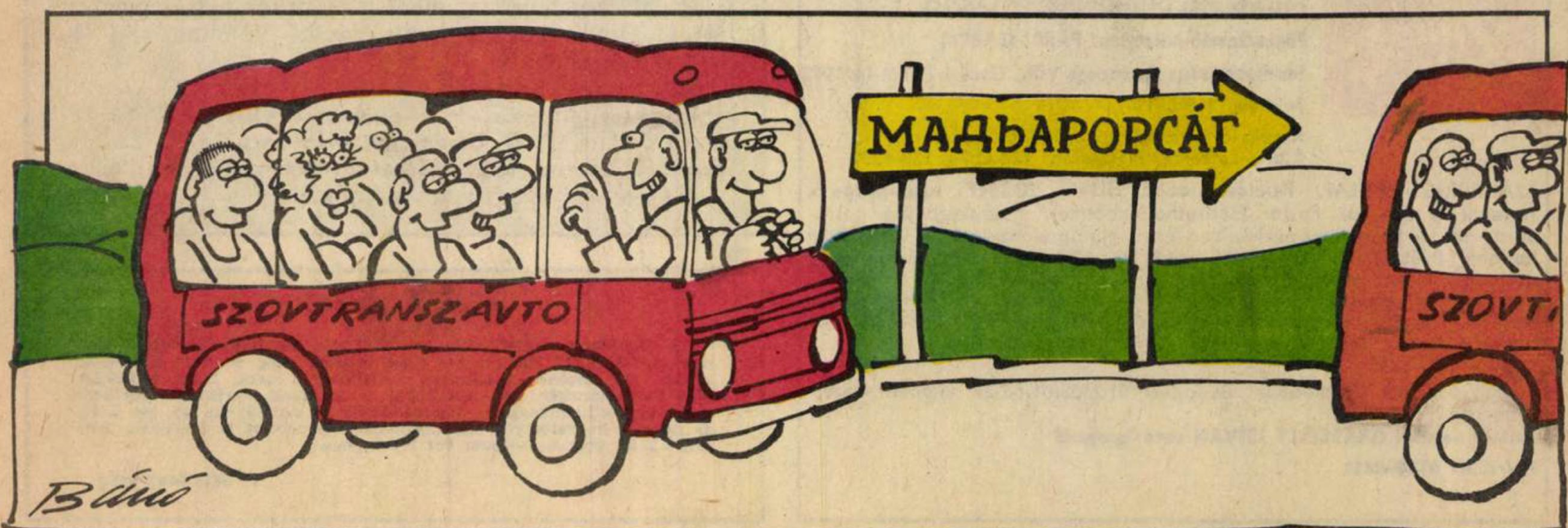
A szerkesztőség

NE FÉLJ, BÁTYUSKA! CSAK IDEIGLENESEN MARADOK ITT...

CCCP

Hogyan viseljük a terheket?

AKAD, AKI ELVISELI... ÉS AKAD, AKIT MEGVISEL...

– Emberek! Amondó vagyok, hogy ma horka, hoínap Ma rlboro